

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/111/EÜ,

16. september 2009,

millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2007/64/EÜ seoses keskasutustega seotud pankade, teatavate omavahendite kirjete, suure riskikontsentratsiooni, järelevalvesüsteemide ja kriisijuhtimisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽²⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Kooskõlas Euroopa Ülemkogu ning majandus- ja rahandusministrite nõukogu järelduste ja rahvusvaheliste algatustega kõnealuses valdkonnas, nagu 2. aprilli 2009. aasta G 20 tippkohtumine, kujutab käesolev meede endast esimest olulist sammu finantskriisiga seoses ilmnenud puuduste käsitlemiseks, millele järgnevad komisjoni väljakuulutatud ja 4. märtsi 2009. aasta teatises „Euroopa majanduse elavdamine“ esitatud täiendavad algatused.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta) ⁽⁴⁾ artikliga 3 lubatakse liikmesriikidel näha selliste krediitiasutuste puhul, mis olid 15. detsembril 1977 keskasutusega püsivalt seotud, ette eraldi usaldatavusnormatiivid, eeldusel et need normatiivid olid sätestatud liikmesriikide õigusaktides hiljemalt 15. detsembril 1979. Kõnealused ajalised piirangud ei võimalda liikmesriikidel, eriti Euroopa Liiduga pärast 1980. aastat ühinenud

liikmesriikidel, kehtestada või säilitada samu usaldatavusnormatiive nende territooriumil asutatud keskasutusega seotud krediitiasutuste suhtes. Seepärast on asjakohane jätta kõnealuse direktiivi artiklist 3 välja ajalised piirangud, et tagada liikmesriikide krediitiasutustele võrdsed tingimused omavahelises konkurents. Euroopa pangandusinspektorite komitee peaks koostama suunised, et soodustada järelevalvetava lähendamist.

- (3) Hübriidkapitaliinstrumentidel on krediitiasutuste igapäevases kapitalijuhtimises oluline osa. Need instrumendid võimaldavad krediitiasutustel saavutada mitmekesise kapitalistruktuuri ja kaasata laia ringi finantsinvestoreid. Baseli pangajärelevalve komitee jõudis 28. oktoobril 1998 kokkuleppele aktsepteeritavuse kriteeriumides ja piirangutes teatavate hübriidkapitaliinstrumentide arvestamisel krediitiasutuste esmaste omavahenditena.

- (4) Seetõttu on oluline kehtestada kriteeriumid nimetatud kapitaliinstrumentide arvestamiseks krediitiasutuste esmaste omavahenditena ja ühtlustada direktiivi 2006/48/EÜ sätteid selle kokkuleppega. Direktiivi 2006/48/EÜ XII lisa muudatusettepanekud tulenevad otseselt nende kriteeriumide kehtestamisest. Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktis a osutatud esmased omavahendid peaksid hõlmama kõiki instrumente, mida liikmesriigi õigusaktide kohaselt käsitatakse omakapitalina, mis kuuluvad likvideerimise korral lihtaktsiatega samasse järku ja katavad tegevuse jätkumise kahtluse korral kahjumi täies ulatuses. Nende instrumentide hulka peaks olema võimalik arvata ka sellised instrumendid, mis annavad eelisõiguse mittekumulatiivsel alusel dividendimaksete korral, tingimusel et need on hõlmatud nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/635/EMÜ (pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta) ⁽⁵⁾ artikliga 22, need kuuluvad likvideerimise korral lihtaktsiatega samasse järku ja katavad tegevuse jätkumise kahtluse korral kahjumi täies ulatuses. Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktis a osutatud esmased omavahendid peaksid samuti hõlmama muid instrumente, mis vastavad krediitiasutuste põhikirja tingimustele, võttes arvesse vastastikuste ühingute, ühistute ja samalaadsete asutuste eriomast struktuuri, ning mida peetakse kapitali

(1) 24. märtsi 2009. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

(2) ELT C 93, 22.4.2009, lk 3.

(3) Euroopa Parlamendi 6. mai 2009. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 27. juuli 2009. aasta otsus.

(4) ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

(5) EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1.

- kvaliteedi poolest eelkõige kahjumi katmise osas võrdselt lihtaktsiatega. Instrumendid, mis ei kuulu likvideerimise korral lihtaktsiatega samasse järku või mis ei kata tegevuse jätkumise kahtluse korral kahjumit võrdselt lihtaktsiatega, peaksid kuuluma direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktis ca osutatud hübriidinstrumentide kategooriasse.
- (5) Et ära hoida turuhäireid ja tagada omavahendite üldise taseme säilimine, on asjakohane ette näha kapitaliinstrumentide uutele nõuetele ülemineku kord. Kui konjunktuuri taastumine on kindlustatud, tuleks esmaste omavahendite kvaliteeti veelgi parandada. Selles osas peaks komisjon hiljemalt 31. detsembril 2011 esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos asjakohaste ettepanekutega.
- (6) Ühenduse kriisijuhtimise raamistiku tugevdamise eesmärgil on oluline, et pädevad ametiasutused kooskõlastaksid tõhusalt oma tegevust teiste pädevate ametiasutustega ja vajaduse korral ka keskpankadega, kaasa arvatud selleks, et maandada süsteemset riski. Selleks et parandada pangakontserni üle teostatavat konsolideeritud usaldatavusjärelevalve tõhusust, peaks järelevalve olema paremini kooskõlastatud. Sel eesmärgil tuleks luua järelevalvekolleegiumid. Järelevalvekolleegiumide loomine ei tohiks mõjutada direktiiviga 2006/48/EÜ pädevatele ametiasutustele antud õigusi ja kohustusi. Järelevalvekolleegiumide loomine peaks olema tihedama koostöö vahend, mille abil pädevad ametiasutused lepivad kokku peamiste järelevalveülesannete täitmises. Järelevalvekolleegiumid peaksid hõlbustama pidevat järelevalve ja hädaolukordadega toimetulekut. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus peaks koostöös teiste kolleegiumi liikmetega saama otsustada korraldada kohtumisi või tegevusi, mis ei ole üldistes huvides ja on seega konkreetsema suunitlusega.
- (7) Pädevate ametiasutuste volitused peaksid nõuetekohasel viisil arvestama ühenduse huvidega. Seepärast peaksid pädevad ametiasutused võtma nõuetekohaselt arvesse oma otsuste mõju finantsüsteemi stabiilsusele kõigis teistes asjaomastes liikmesriikides. Kui liikmesriigi õigusaktidest ei tulene teisiti, tuleks kõnealust põhimõtet mõista laiema eesmärgina edendada finantsstabiilsust Euroopa Liidus ning see ei tohiks olla pädevatele ametiasutustele õiguslikult siduv konkreetse tulemuse saavutamiseks.
- (8) Pädevatel ametiasutustel peaks olema võimalus osaleda kolleegiumides, mis on loodud järelevalve teostamiseks selliste krediitiasutuste üle, kelle emaaettevõtja asub kolmandas riigis. Euroopa pangandusinspektorite komitee peaks vajaduse korral välja töötama suunised ja soovitusel, et ühtlustada direktiivis 2006/48/EÜ sätestatud järelevalvetoiminguid. Selleks et vältida järjekindlusetust ja tegevuse kandumist piirkondadesse, kus järelevalve on nõrgem, mille võivad põhjustada eri kolleegiumide kohaldatavad erinevad käsitlused ja eeskirjad ning liikmesriikide kaalutusõiguse kasutamine, peaks Euroopa pangandusinspektorite komitee töötama välja kolleegiumide tegevust reguleeriva kodukorra ja nende kasutatavate menetluste suunised.
- (9) Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 129 lõikega 3 ei tohiks muuta konsolideeritud, osaliselt konsolideeritud ja individuaalsest aruandlusest lähtuvate ülesannete jaotust pädevate järelevalveasutuste vahel.
- (10) Puudulik teave päritoluriigi ja vastuvõtva riigi pädevate ametiasutuste vahelises suhtluses võib kahjustada vastuvõtva liikmesriigi finantsstabiilsust. Vastuvõtva riigi järelevalveasutuste õigust teavet saada tuleks tugevdada eelkõige olulisi filiaale hõlmavate kriisilukordade puhul. Sel eesmärgil tuleks määratleda olulise filiaali mõiste. Pädevad ametiasutused peaksid edastama teavet, mis on oluline keskpankadele ja rahandusministeeriumidele, et täita oma ülesandeid finantskriiside ajal ja süsteemse riski maandamiseks.
- (11) Kehtivaid järelevalvesüsteeme tuleks edasi arendada. Järelevalvekolleegiumid on täiendav ja oluline samm Euroopa Liidu järelevalvealase koostöö ja lähenemise sujuvamaks muutmisel.
- (12) Kontsernide ja valdusettevõtjate ja nende tütarettevõtjate ning filiaalidega tegelevate järelevalveasutuste vaheline koostöö kolleegiumis on arenguetapp, et liikuda õigusnormide ulatusliku lähendamise ning järelevalvealase integratsiooni suunas. Järelevalveasutuste vaheline usaldus ja austus üksteise kohustuste vastu on väga oluline. Lahkheid korral nende erinevate ülesannetega seotud kolleegiumi liikmete vahel on neutraalsed ja sõltumatud ühenduse tasandi nõustamis-, vahendus- ja konfliktide lahendamise mehhanismid väga olulised.
- (13) Rahvusvaheliste finantssturgude kriis on näidanud, et tuleks lähemalt uurida vajadust Euroopa Liidu finantssektori õigus- ja järelevalvemudeli reformi järele.
- (14) Komisjon teatas oma 29. oktoobri 2008. aasta teatises „Finantskriisist taastumine: Euroopa tegevusraamistik”, et ta on loonud Jacques de Larosière'i juhitava ekspertiisrühma Euroopa finantsinstitutsioonide töökorraldusega tegelemiseks, et tagada nende usaldusväärsus, turgude nõuetekohane toimimine ja tugevam Euroopa tasandi koostöö finantsstabiilsusest ülevaate saamise, varase hoiatamise mehhanismide ja kriisiohje valdkondades, sealhulgas piiri- ja valdkonnaüleste riskide juhtimises, samuti uurida koostööd Euroopa Liidu ja muude peamiste jurisdiktsioonide vahel, et aidata tagada finantsstabiilsust üleilmsel tasandil.

- (15) Selleks et saavutada Euroopa Liidu tasandil järelevalvealase lähenemise ja koostöö vajalik tase ning tugevdada finantsüsteemi stabiilsust, on vajadus Euroopa Liidu finantssektori õigus- ja järelevalvemudeli täiendavate laialtulatlike reformide järele väga suur, mistõttu komisjon peaks aegsasti esitama asjaomased ettepanekud, võttes nõuetekohaselt arvesse Jacques de Larosière'i juhitava eksperdirühma 25. veebruaril 2009 esitatud järeldusi.
- (16) Komisjon peaks hiljemalt 31. detsembriks 2009 andma aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning esitama asjakohase õigusakti ettepaneku, mis on vajalik selleks, et tegeleda puudustega, mis on tuvastatud täiendavat järelevalvealast integratsiooni käsitlevate sätete osas, võttes sealjuures arvesse, et Euroopa Liidu tasandil peaks järelevalvesüsteem saavutama suurema rolli hiljemalt 31. detsembriks 2011.
- (17) Riskide liigse kontsentreerumisega ühele kliendile või omavahel seotud klientide rühmale võib kaasnedagi liiga suur kahjumi risk. Sellist olukorda tuleks pidada krediidasutuse maksevõimet kahjustavaks. Krediidasutuse suure riskide kontsentreerumise jälgimine ja kontroll peaksid seetõttu moodustama lahutamatu osa krediidasutuse üle teostatavast järelevalvest.
- (18) Praegune suur riskide kontsentreerumist käsitlev kord võeti kasutusele 1992. aastal. Seetõttu tuleks läbi vaadata praegused Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiividega 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (investeeringusühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) ⁽¹⁾ sätestatud nõuded suure riskide kontsentreerumise kohta.
- (19) Kuna krediidasutused otseselt konkureerivad siseturul, peaksid krediidasutuste suure riskide kontsentreerumise jälgimise ja kontrolli põhieeskirjad olema veelgi enam ühtlustatud. Krediidasutuste halduskoormuse vähendamiseks tuleks vähendada suure riskide kontsentreerumise võimaluste hulka liikmesriikides.
- (20) Määrates kindlaks, kas tegemist on seotud klientide rühmaga ja kas riskid moodustavad seega ühiseid riskipositsioone, on ühtlasi oluline arvesse võtta riske, mis tulenevad krediidasutuse või investeerimisühingu, selle finantskontserni või sellega seotud isikute pakutava märkimisväärse rahastamise ühisest allikast.
- (21) Kuigi riskipositsiooni väärtus tuleks soovitatavalt arvutada lähtuvalt väärtusest, mida kohaldatakse miinimumomakapitali nõuete suhtes, on suure riskide kontsentreerumise jälgimiseks asjakohane kehtestada juhised kaalutud riske või riskiastmeid arvestamata. Muu hulgas on uues maksevõimerežiimis kasutatavad krediidiriski maandamise tehnikad töötatud välja eeldusega, et krediidirisk on hästi hajutatud. Kui suure riskide kontsentreerumise puhul on tegemist ühise kontsentratsiooniriskiga, ei ole krediidirisk hästi hajutatud. Seetõttu tuleks selliste meetodite tagajärgede suhtes kohaldada usaldatavusnormatiive. Suure riskikontsentratsiooni tarvis on oluline näha ette krediitidatamise tõhusa sissenõudmise võimalus.
- (22) Kuna krediidasutuse või investeerimisühinguga seotud riskist tulenev kahjum võib olla sama tõsine kui igast teisest riskipositsioonist tulenev kahjum, tuleks kõnealuseid riskipositsioone käsitada nagu kõiki teisi riskipositsioone ja teada nendest vastavalt. Siiski on kehtestatud alternatiivne kvantitatiivne piirmäär, et leevendada selle lähenemisviisi ebaproportsionaalselt suurt mõju väiksematele asutustele. Ühtlasi jäetakse finantsturgude ja nendega seotud infrastruktuuri sujuva toimimise võimaldamiseks välja väga lühiajalised riskipositsioonid, mis on seotud maksevahendusega, sealhulgas makse-, arveldus-, tasaarveldus- ja depoteenuste osutamisega klientidele. Need teenused hõlmavad näiteks sularahas arveldamist ja tasaarveldamist ning samalaadseid tasaarveldamist võimaldavaid tegevusi. Nendega kaasnevaid riske ei pruugita ette näha, mistõttu need ei allu krediidasutuse täielikule kontrollile, muu hulgas klientide maksetest tulenevad pankade teistes pankades avatud kontode saldod, sealhulgas debiteeritud või krediteeritud teenustasud ja intressid, ning muud klientidele osutatavate teenustega seotud maksed ja antud või saadud tagatised.
- (23) Direktiivi 2006/48/EÜ krediitkvaliteeti hindavaid asutusi (reitinguagentuurid) käsitlevad sätted peaksid olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) ⁽²⁾. Euroopa pangandusinspektorite komitee peaks eelkõige vaatama läbi reitinguagentuuride tunnustamist käsitlevad suunised, et vältida topelttööd ja vähendada tunnustamisega seotud koormust, kui reitinguagentuur on registreeritud reitinguagentuurina ühenduse tasandil.
- (24) Oluline on kõrvaldada vastuolud nende äriühingute huvide vahel, kes „pakivad” laenu kaubeldavatesse väärtpaberitesse ja muudesse finantsinstrumentidesse (laenu algne väljastaja või tehingu korraldaja), ja nende äriühingute huvide vahel, kes investeerivad kõnealustesse väärtpaberitesse või instrumentidesse (investorid). Samuti on oluline, et laenu algse väljastaja või tehingu korraldaja ja investorite huvid langeksid kokku. Selle saavutamiseks peaks laenu algne väljastaja või tehingu korraldaja säilitama märkimisväärse huvi alusvara vastu. Seetõttu on oluline, et laenu algne väljastaja või tehingu korraldaja säilitab kõnealuse laenu puhul riskipositsiooni. Üldisemalt ei peaks väärtpaberistamise tehingud olema struktureeritud nii, et välditakse säilitamisnõude kohaldamist, eelkõige mis tahes teenustasu või preemia struktuuri või mõlema kaudu. Sellist säilitamist tuleks kohaldada igas olukorras, mille puhul

⁽¹⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

- kohaldatakse direktiivile 2006/48/EÜ vastavat väärtpaberistamise majandusliku sisu määramist, olenemata kõnealuse majandusliku sisu kujundamiseks kasutatud õiguslikest struktuuridest või kasutatud instrumentidest. Eelkõige juhul, kui krediidirisk läheb üle väärtpaberistamise teel, peaksid investorid tegema otsuseid üksnes pärast piisavalt hoolikat analüüsi, milleks neil on vaja asjakohast teavet väärtpaberistamise kohta.
- (25) Kõnealuste struktuuride võimalike vastuolude kõrvaldamiseks kasutatavad meetmed peavad olema järjekindlad ja ühtsed kõigis asjaomastes finantssektori õigusaktides. Komisjon peaks esitama asjakohased õigusakti ettepanekud, et tagada kõnealune järjekindlus ja ühtsus. Säilitamishõuet ei tuleks kohaldada mitmekordselt. Mis tahes väärtpaberistamise korral on piisav, kui nõuet kohaldatakse üksnes ühe laenu alge väljastaja, tehingu korraldaja või alge laenuandja suhtes. Samamoodi tuleks niisuguste väärtpaberistamise tehingute korral, mille aluseks on muud väärtpaberistamised, kohaldada säilitamishõuet üksnes investeringu objektiks oleva väärtpaberistamise suhtes. Säilitamishõuet ei tuleks kohaldada ostetud nõuete suhtes, kui need tulenevad äriühingute tegevusest, mille raames need antakse üle või müüakse diskonteerituna niisuguse tegevuse rahastamiseks. Pädevad ametiasutused peaksid kohaldama riskikaalu seoses väärtpaberistamise puhul järgitava ja alusvara riskide analüüsimiseks oluliste hoolsuskohustuste ja riski juhtimise kohustuste poliitiliselt tingitud nõuete ja menetluste olulise rikkumise suhtes.
- (26) 2. aprillil 2009. aastal esitatud finantsüsteemi tugevdamise deklaratsioonis nõudsid G 20 rühmituse juhid, et Baseli pangandusinspektorite komitee ja ametiasutused kaaluksid enne 2010. aastat hoolsuskohustuse ja koguselise säilitamise nõudeid väärtpaberistamise puhul. Kirjeldatud rahvusvaheliste arengute tõttu ja selleks, et parimal viisil leevendada väärtpaberistamise turgude tegevusega kaasnevaid süsteemseid riske, peaks komisjon otsustama enne 2009. aasta lõppu ja pärast konsulteerimist Euroopa pangandusinspektorite komiteega, kas teha ettepanek laiendada säilitamishõuet ja kas säilitamishõude arvutamise meetodid täidavad algsete väljastajate või tehingu korraldajate ja investorite huvide parema kooskõlastamise eesmärki.
- (27) Selleks et hinnata nõuetekohaselt riske, mis tulenevad väärtpaberistamise positsioonidest nii kauplemisportfelli kui ka pangaportfelli jaoks, tuleks rakendada hoolsuskohustust. Lisaks peavad hoolsuskohustused olema proportsionaalsed. Hoolsuskohustuse rakendamise kord peaks aitama suurendada usaldust laenu alge väljastajate, tehingu korraldajate ja investorite vahel. Seetõttu on soovitatav, et asjaomane hoolsuskohustuse rakendamise korda käsitlev teave avaldataks nõuetekohaselt.
- (28) Liikmesriigid peaksid tagama, et pädevatel ametiasutustel oleks piisavalt töötajaid ja ressursse direktiivi 2006/48/EÜ kohaste järelevalvealaste kohustuste täitmiseks ja et nimetatud direktiivi kohaselt krediitiasutuste järelevalvega tegelevatel töötajatel oleksid asjakohased teadmised ja kogemused neile antud ülesannete täitmiseks.
- (29) Direktiivi 2006/48/EÜ III lisa tuleks kohandada, et selgitada teatavaid sätteid, mille eesmärk on soodustada järelevalvetavade lähendamist.
- (30) Hiljutised turuarengud on tõstnud esile asjaolu, et likviidsuse juhtimine määrab oluliselt krediitiasutuste ja nende filiaalide stabiilsuse. Direktiivi 2006/48/EÜ V ja XI lisas esitatud kriteeriume tuleks karmistada, et ühtlustada need Euroopa pangandusinspektorite komitee ja Baseli pangajärelevalve komitee tööga.
- (31) Direktiivi 2006/48/EÜ rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) ⁽¹⁾.
- (32) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus muuta direktiivi 2006/48/EÜ III lisa, et võtta arvesse finantsturgude, raamatupidamisstandardite ja -nõuete ühenduse õigusakte arvestavat arengut ja järelevalvetavade lähendamist. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta direktiivi 2006/48/EÜ vähem olulisi sätteid, tuleb need võtta vastu vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (33) Finantskriisi tõttu on ilmnenud vajadus paremini analüüsida makrotasandi usaldatavusega seotud probleeme, mis on makromajanduse poliitika ja finantsüsteemi reguleerimise kokkupuutepunktis. See hõlmab vajadust uurida meetmeid, mis vähendavad konjunktuuritsükli üles-alla kõikumisi, sealhulgas pankade vajadust luua headel aegadel antitsükilisi puhvreid, mida saab kasutada majanduslanguse ajal ning mis võib hõlmata võimalust luua täiendavaid reserve, nn dünaamilisi reserve ja võimalust vähendada kapitalipuhvreid rasketel aegadel, tagades seega kapitali piisava kättesaadavuse kogu tsükli jooksul; direktiivis 2006/48/EÜ kapitali adekvaatsuse arvutamise aluseks olevaid põhimõtteid ning krediitiasutuste riskipõhiseid nõudeid täiendavaid meetmeid, et aidata piirata finantsvõimenduse kuhjumist pangandussüsteemis.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (34) Selleks et kõnealused küsimused lahendada, peaks komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2009 direktiivi 2006/48/EÜ tervikuna läbi vaatama ning esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande ja asjakohased ettepanekud.
- (35) Selleks et tagada finantsstabiilsus, peaks komisjon läbi vaatama meetmed börsiväliste turgude läbipaistvuse parandamiseks, vastaspoole riskide leevendamiseks ja laiemalt üldriski vähendamiseks, näiteks selle kaudu, et krediidiriski ülekandehingud toimuksid kesksete vastaspoolte kaudu, ning nende meetmete kohta aru andma. Tuleks julgustada niisuguste kesksete vastaspoolte loomist ja arendamist ELis, mille suhtes kohaldatakse rangeid tegevus- ja usaldatavusnõudeid ning tõhusat järelevalvet. Komisjon peaks esitama oma aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos mis tahes asjaomaste ettepanekutega, võttes vastavalt vajadusele arvesse paralleelseid algatusi üleilmisel tasandil.
- (36) Komisjon peaks direktiivi 2006/48/EÜ artikli 113 lõike 4 üle vaatama lähtuvalt muu hulgas küsimusest, kas eranditele peaks laienema liikmesriigi kaalutusõigus, ning esitama selle kohta aruande. Selle aruande peaks komisjon koos asjakohaste ettepanekutega esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Erandid ja valikuvõimalused tuleks kaotada, kui puudub tõendatud vajadus nende säilitamise järele, et saavutada kogu ühenduses sidusad eeskirjad.
- (37) Riskide hindamisel tuleks arvesse võtta mikrokrediidi eripära ning soodustada tuleks mikrokrediitide levikut. Mikrokrediitide vähest levikut silmas pidades tuleks ühtlasi edendada asjakohaste reitingusüsteemide väljatöötamist, sealhulgas niisuguste standardreitingusüsteemide väljatöötamist, mis on kohandatud vastavalt mikrokrediidialase tegevuse riskidele. Liikmesriigid peaksid püüdlema selle poole, et mikrokrediidialase tegevuse usaldatavusnormatiivid ja järelevalve oleksid riigi tasandil proportsionaalsed.
- (38) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt krediidiasutuste asutamist ja tegevust käsitlevate nõuete vastuvõtmist ning krediidiasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet, mis eeldab suure hulga eri liikmesriikide õigus-süsteemides kehtivate mitmesuguste nõuete kooskõlastamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta vastu meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis osutatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (39) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (40) Seepärast tuleks direktiive 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2007/64/EÜ ⁽²⁾ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/48/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/48/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Üks või mitu ühes ja samas liikmesriigis paiknevat krediidiasutust, mis on nende üle järelevalvet teostava ja samas liikmesriigis paikneva keskasutusega püsivalt seotud, võidakse vabastada artikli 7 ja artikli 11 lõikes 1 sätestatud nõuete täitmisest, kui riigisisestes õigusaktides on sätestatud, et:”;

b) teine ja kolmas lõik jäetakse välja.

2) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6. „asutused” – V jaotise 2. peatüki 2., 3. ja 5. jao kohaldamisel direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis c määratletud asutused;”;

b) punkti 45 alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut, kelle vahel ei ole alapunktis a kirjeldatud kontrollivat seost, kuid keda tuleb riski seisukohast pidada tervikuks, sest nad on omavahel selliselt seotud, et kui üks neist peaks sattuma finantsraskustesse, eriti rahastamis- või tagasimakseraskustesse, võib teisel või kõigil teistel samuti tekkida rahastamis- või tagasimakseraskusi.”;

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

c) lisatakse järgmine punkt:

„48) „konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus” – pädev ametiasutus, kes vastutab ELis emattevõtjatena tegutsevate krediitiasutuste ja ELis emattevõtjatena tegutsevate finantsvaldusühingute kontrollitavate krediitiasutuste konsolideeritud järelevalve eest.”

3) Artiklisse 40 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigi pädevad ametiasutused peavad oma üldiste ülesannete täitmisel hoolikalt kaaluma oma otsuste võimalikku mõju rahandussüsteemi stabiilsusele kõikides teistes asjaomastes liikmesriikides, eriti hädaolukordades, võttes aluseks vastaval ajahetkel kättesaadava teabe.”

4) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 42a

1. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused võivad artikli 129 lõike 1 kohaldamisel konsolideeritud järelevalve eest vastutavalt ametiasutuselt või päritoluliikmesriigi pädevatelt ametiasutustelt nõuda mõne krediitiasutuse filiaali pidamist oluliseks.

Taotluses esitatakse põhjused, miks seda filiaali tuleb pidada oluliseks, arvestades eelkõige järgmist:

- asjaolu, kas selle krediitiasutuse filiaali hoiuste turuosa ületab vastuvõttvas liikmesriigis 2 %;
- krediitiasutuse tegevuse peatamise või lõpetamise tõenäolist mõju vastuvõtva liikmesriigi turu likviidsusele ning makse-, arveldus- ja tasaarveldussüsteemidele ja
- filiaali suurust ja tähtsust tingituna klientide arvust vastuvõtva liikmesriigi panganduse ja rahandussüsteemi kontekstis.

Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused ja juhul, kui kohaldatakse artikli 129 lõiget 1, konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus teevad kõik endast oleneva, et jõuda filiaali oluliseks tunnustamise suhtes ühise otsuseni.

Kui kahe kuu jooksul esimese lõigu kohase taotluse esitamisest ei jõuta ühise otsuseni, võtavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused järgmise kahe kuu

jooksul vastu oma otsuse selle kohta, kas filiaal on oluline. Oma otsuses võtavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused arvesse konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse või päritoluliikmesriigi pädevate ametiasutuste kõiki seisukohti ja reservatsioone.

Kolmandas ja neljandas lõigus osutatud otsused esitatakse igakülgselt põhjendatud otsust sisaldavas dokumendis ning edastatakse asjaomastele pädevatele asutustele ning neid käsitatakse määravana ja neid kohaldavad pädevad ametiasutused asjaomastes liikmesriikides.

Filiaali oluliseks tunnustamine ei mõjuta käesolevas direktiivis sätestatud pädevate ametiasutuste õigusi ja kohustusi.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused teevad sellise vastuvõtva liikmesriigi pädevatele ametiasutustele, kus on rajatud oluline filiaal, teatavaks artikli 132 lõike 1 punktides c ja d osutatud teabe ning täidavad koostöös vastuvõtva liikmesriigi pädevate ametiasutustega artikli 129 lõike 1 punktis c nimetatud ülesandeid.

Kui mõni päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus saab teadlikuks hädaolukorrast mõnes krediitiasutuses, nagu on osutatud artikli 130 lõikes 1, hoiatab ta võimalikult kiiresti artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 osutatud ametiasutusi.

3. Kui artikkel 131a ei ole kohaldatav, moodustavad ja juhatavad teistes liikmesriikides olulisi filiaale omavat krediitiasutust kontrollivad pädevad ametiasutused järelevalvekolleegiumi, et hõlbustada käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 42 kohast koostööd. Kolleegiumi moodustamine ja toimimine põhineb kirjalikul korral, mille kehtestab päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate ametiasutustega. Päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus otsustab selle üle, millised pädevad ametiasutused osalevad kolleegiumi mõnel koosolekul või mõnes tegevuses.

Päritoluliikmesriigi pädeva ametiasutuse otsuses võetakse arvesse kavandatava või koordineeritava järelevalvetegevuse olulisust nende pädevate ametiasutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju rahandussüsteemi stabiilsusele artikli 40 lõikes 3 osutatud asjaomastes liikmesriikides ja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kohustusi.

Päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus annab kõigile kolleegiumi liikmetele eelnevalt igakülgselt teavet kõnealuste koosolekute korraldamise, peamiste arutatavate küsimuste ja kaalutavate tegevuste kohta. Päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid õigeaegselt ka kõnealustel koosolekutel tehtud otsustest või rakendatud meetmetest.

Artikkel 42b

1. Oma tööülesannete täitmisel võtavad pädevad ametiasutused käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormide rakendamisel arvesse järelevalvevahendite ning järelevalvetegevuse lähendamist. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et

- a) pädevad ametiasutused osalevad Euroopa pangandusinspektorite komitee tegevuses;
- b) pädevad ametiasutused järgivad suuniseid, soovitusi, standardeid ja muid meetmeid, mis on Euroopa pangandusinspektorite komitee poolt kokku lepitud, ning esitavad põhjendused, kui nad seda ei tee;
- c) pädevatele ametiasutustele antud riiklikud volitused ei piira nende käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmist või ülesannete täitmist Euroopa pangandusinspektorite komitee liikmetena.

2. Euroopa pangandusinspektorite komitee esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile alates 1. jaanuarist 2011 igal aastal aruande järelevalvealasel lähendamisel tehtud edusammude kohta.”

5) Artiklit 49 muudetakse järgmiselt:

- a) esimeses lõigus asendatakse punkt a järgmisega:

„a) Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpankadele ja muudele samalaadsete ülesannetega organitele, kui need tegutsevad rahaasutusena, kui kõnealune teave käsitleb nende õigusaktidest tulenevate ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist ja sellega seotud likviidsuse tagamist, makse-, arveldus- ja väärtpaperiarveldussüsteemide järelevalvet ning rahandussüsteemi stabiilsuse tagamist;”

- b) artikli lõppu lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 130 lõikes 1 osutatud hädaolukorras võimaldavad liikmesriigid pädevatel ametiasutustel edastada teavet Euroopa Keskpankade Süsteemi keskpankadele, kui kõnealune teave käsitleb nende õigusaktidest tulenevate ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist ja sellega seotud likviidsuse tagamist, makse-, arveldussüsteemide järelevalvet ning rahandussüsteemi stabiilsuse tagamist.”

6) Artiklisse 50 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 130 lõikes 1 osutatud hädaolukorras võimaldavad liikmesriigid pädevatel ametiasutustel edastada käesoleva artikli esimeses lõigus nimetatud asutustele asjaomaseid andmeid kõikides asjaomastes liikmesriikides.”

7) Artiklit 57 muudetakse järgmiselt:

- a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kapital direktiivi 86/635/EMÜ artiklis 22 määratletud tähenduses, kui võrd see on sissemakstud, ja sellega seotud aazio; see katab tegevuse jätkumise kahtluse korral täielikult kahjud ning reastatakse pankroti või likvideerimise korral kõigi teiste nõuete järele;”;

- b) lisatakse järgmine punkt:

„ca) muud instrumendid peale punktis a nimetatute, mis vastavad artikli 63 lõike 2 punktides a, c, d ja e ning artiklis 63a sätestatud nõuetele;”;

- c) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid lubavad punkti b kohaldamisel aruandeperioodi vahekasumi või aastakasumi kajastamist enne ametliku otsuse langetamist üksnes juhul, kui raamatupidamisaruannete auditeerimise eest vastutavad isikud on kõnealust kasumit kontrollinud ja kui pädevad ametiasutused on veendunud, et summa suurust on hinnatud vastavalt direktiivis 86/635/EMÜ sätestatud põhimõtetele ja sellest on maha arvatud kõikvõimalikud maksud ja dividendid.”

8) Artikli 61 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 57 punktides a–h määratletud omavahendite mõiste hõlmab kirjete ja summade suurima võimaliku hulga. Kõnealuste kirjetega kasutamise ning artikli 57 punktides i–r nimetatud kirjetega mahaarvamise üle võivad otsustada liikmesriigid.”

9) Artikli 63 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 57 punktis ca osutatud instrumendid peavad vastama käesoleva artikli punktides a, c, d ja e sätestatud nõuetele.”

10) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 63a

1. Artikli 57 punktis ca osutatud instrumendid peavad vastama käesoleva artikli lõigetes 2–5 sätestatud nõuetele.

2. Instrumendid on tähtajatud või nende algne lunastamise tähtaeg on vähemalt 30 aastat. Nende instrumentide hulka võib kuuluda üks või rohkem ostuoptsiooni vastavalt väljastaja kaalutusõigusele, kuid neid ei lunastata enne viie aasta möödumist väljastamise kuupäevast. Kui tähtjatuid instrumente reguleerivad sätted pakuvad krediitiasutusele lunastamiseks pädevate ametiasutuste määratletud mõõdukast stiimulit, ei esine sellist stiimulit kümne aasta jooksul instrumendi väljaandmise kuupäevast. Tähtjalisi instrumente reguleerivad sätted pakuvad üksnes stiimuleid, mida saab lunastada lunastustähtpäeval.

Tähtajalisi või tähtajatuid instrumente võib osta tagasi või lunastada vaid pädevate ametiasutuste eelneval nõusolekul. Pädevad ametiasutused võivad anda loa, eeldusel et taotlus on esitatud krediitiasutuse algatusel ning et see ei mõjuta põhjendamatult krediitiasutuse finantsseisundit ega maksevõimet. Pädevad ametiasutused võivad asutustelt nõuda instrumendi asendamist artikli 57 punktis a või ca nimetatud samasuguse või parema kvaliteediga instrumendiga.

Pädevad ametiasutused nõuavad tähtajaliste instrumentide lunastamise peatamist, kui krediitiasutus ei järgi artiklis 75 sätestatud kapitalinõudeid, ja võivad krediitiasutuse finantsseisundi ja maksevõime tõttu nõuda lunastamise peatamist muul ajal.

Pädev ametiasutus võib igal ajal anda loa tähtajaliste või tähtajatute instrumentide varajaseks lunastamiseks, kui selliste instrumentide suhtes kohaldatavas maksustamisviisis või regulatiivses klassifikatsioonis esineb muutus, mida ei saanud ette näha selle väljastamise kuupäeval.

3. Instrumendi suhtes kohaldatavad sätted peavad krediitiasutusel vajaduse korral võimaldama jätta intressid või dividendid maksmata määramata aja jooksul mittekumulatiivsel alusel.

Krediitiasutus jätab need maksed igal juhul ära, kui ta ei vasta artiklis 75 sätestatud kapitalinõuetele.

Pädevad ametiasutused võivad nõuda nende maksete ärajätmist krediitiasutuse finantsseisundi ja maksevõime tõttu. Mis tahes selline ärajätmine ei piira krediitiasutuse õigust asendada intresside või dividendide maksmine tasumisega artikli 57 punktis a osutatud instrumendi kujul, eeldusel et igasugune selline mehhanism võimaldab krediitiasutusel säilitada rahalisi vahendeid. Pädevad ametiasutused võivad selle asendamise tarvis kehtestada eritingimused.

4. Instrumendi suhtes kohaldatavates sätetes nähakse ette, et tasumata põhiintresse või -dividende peab saama kasutada kahjude katmiseks ning need ei tohi takistada krediitiasutuse rekapiitalseerimist asjakohaste mehhanismide kaudu, mille Euroopa pangandusinspektorite komitee on välja töötanud lõike 6 kohaselt.

5. Krediitiasutuse pankroti või likvideerimise korral reastatakse instrumendid artikli 63 lõikes 2 nimetatud kirjete järele.

6. Euroopa pangandusinspektorite komitee töötab välja suunised järelevalvetavade lähendamiseks käesoleva artikli lõikes 1 ja artikli 57 punktis a osutatud instrumentide puhul ning kontrollib nende suuniste kohaldamist. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2011 läbi käesoleva artikli kohaldamise ja esitab selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos kõigi asjakohaste ettepanekutega, mis tagavad omavahendite kvaliteedi.”

11) Artikli 65 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

- „a) kõik vähemusosalused direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 21 määratletud tähenduses, kui kasutatakse globaalse integratsiooni meetodit. Kõik artikli 57 punktis ca osutatud instrumendid, millest tulenevad vähemusosalused, peavad vastama artikli 63 lõike 2 punktide a, c, d ja e ning artiklite 63a ja 66 nõuetele.”

12) Artiklit 66 muudetakse järgmiselt:

- a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 57 punktides d–h osutatud kirjete suhtes kohaldatakse järgmisi piirmäärasid:

- a) artikli 57 punktides d–h osutatud kirjete kogusumma ei tohi olla suurem kui 100 % sama artikli punktides a–ca osutatud kirjete summast, millest on lahutatud sama artikli punktides i, j ja k osutatud kirjed, ja
- b) artikli 57 punktides g–h osutatud kirjete kogusumma ei tohi olla suurem kui 50 % sama artikli punktides a–ca osutatud kirjete summast, millest on lahutatud sama artikli punktides i, j ja k osutatud kirjed.

1a. Olenemata käesoleva artikli lõikest 1 kohaldatakse artikli 57 punktis ca osutatud kirjete kogusumma suhtes järgmisi piirmäärasid:

- a) instrumendid, mis tuleb hädaolukordades ümber vahetada ja mida võib väljastaja finantsseisundi ja maksevõime tõttu pädeva ametiasutuse algatusel igal ajal ümber vahetada ette kindlaks määratud ulatuses artikli 57 punktis a osutatud kirjeteks, ei tohi kogusummas olla suuremad kui 50 % sama artikli punktides a–ca osutatud kirjete summast, millest on lahutatud sama artikli punktides i, j ja k osutatud kirjed;
- b) käesoleva lõike punktis a osutatud piirides ei tohi kõikide teiste instrumentide summa olla suurem kui 35 % artikli 57 punktides a–ca osutatud kirjete summast, millest on lahutatud sama artikli punktides i, j ja k osutatud kirjed;
- c) käesoleva lõike punktides a ja b osutatud piirides ei tohi tähtajaliste instrumentide ja kõikide instrumentide, mille sätted pakuvad krediitiasutusele stiimulit lunastamiseks, summa olla suurem kui 15 % artikli 57 punktides a–ca osutatud kirjete summast, millest on lahutatud sama artikli punktides i, j ja k osutatud kirjed;
- d) kirjete summa suhtes, mis on suurem kui punktides a, b ja c sätestatud piirmäärad, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud piirmäära.

2. Artikli 57 punktides l–r osutatud kirjete kogusummast pool arvatakse maha sama artikli punktides a–ca osutatud kirjete kogusummast, millest on lahutatud sama artikli punktides i, j ja k osutatud kirjed, ning pool artikli 57 punktides d–h osutatud kirjetest pärast käesoleva artikli lõikes 1 märgitud piirangute kohaldamist. Kui artikli 57 punktides l–r osutatud kirjete kogusummast pool on suurem kui sama artikli punktides d–h osutatud kirjete kogusumma, arvatakse ülejäänv summa maha artikli 57 punktides a–ca osutatud kirjete kogusummast, millest on lahutatud sama artikli punktides i, j ja k osutatud kirjed. Artikli 57 punktis r osutatud kirjeid ei lahutata, kui neid kasutati artikli 75 kohaldamisel riskiga kaalutud varade arvutamiseks IX lisa 4. osa kohaselt.”;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Pädevad ametiasutused võivad krediidasutustel lubada lõigetes 1 ja 1a sätestatud piirmäärasid ajutiselt hädaolukordades ületada.”

13) V jaotise 2. peatüki 2. jao 2. alajao pealkiri „Nõuete arvutamine” asendatakse alapealkirjaga „Arvutamine ja aruandlusnõuded”.

14) Artikli 74 lõikes 2 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Pädevad ametiasutused kohaldavad kõnealuste arvutuste edastamiseks krediidasutuste poolt alates 31. detsembrist 2012 aruandluse ühtseid vorme, sagedusi ja kuupäevi. Selle hõlbustamiseks töötab Euroopa pangandusinspektorite komitee välja suunised, et kehtestada ühenduses ühtne aruandluse vorm enne 1. jaanuari 2012. Aruandluse vormid on proportsionaalsed krediidasutuste tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega.”

15) Artikli 81 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad ametiasutused tunnistavad reitinguagentuuri artikli 80 kohaldamisel aktsepteeritavaks ainult juhul, kui nad on teinud kindlaks, et selle hindamismetoodika vastab objektiivsust, sõltumatust, pidevat läbivaatamist ja läbipaistvust käsitlevatele nõuetele ja antavad krediidi hinnangud vastavad usaldusväärsele ja läbipaistvusele nõuetele. Selleks peavad pädevad ametiasutused võtma arvesse VI lisa 2. osas sätestatud tehnilisi kriteeriume. Kui reitinguagentuur on registreeritud reitinguagentuurina vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta), (*) loevad pädevad ametiasutused tema hindamismetoodika objektiivsuse, sõltumatuse, pideva läbivaatamise ja läbipaistvusega seotud nõuded täidetuks.

(*) ELT L 302, 17.11.2009, lk 1.”;

16) Artiklit 87 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 11 asendatakse järgmisega:

„11. Kui investeerimisfondist tulenevad riskipositsioonid vastavad VI lisa 1. osa punktides 77 ja 78 sätestatud kriteeriumidele ja krediidasutus on teadlik kõikidest või osast investeerimisfondi aluspositsioonidest, võtab krediidasutus neid aluspositsioone arvesse, et arvutada riskiga kaalutud varad ja oodatava kahju summad vastavalt käesolevas alajaos ette nähtud meetoditele. Lõiget 12 kohaldatakse nende investeerimisfondi aluspositsioonide suhtes, millest krediidasutus ei ole teadlik või ei saaks mõistlikult eeldades teadlik olla. Eelkõige kohaldatakse lõiget 12 juhul, kui krediidasutusele oleks põhjendamatult koormav võtta neid aluspositsioone arvesse, et arvutada riskiga kaalutud varad ja oodatava kahju summad vastavalt käesolevas alajaos ette nähtud meetoditele.

Kui krediidasutus ei täida käesolevas alajaos sätestatud meetodite kasutamise tingimusi kõikide või osa investeerimisfondi aluspositsioonide puhul, arvutatakse riskiga kaalutud varad ja oodatava kahju summad järgmiste meetodite kohaselt:

a) artikli 86 lõike 1 punktis e osutatud riskipositsiooni klassi kuuluvate riskipositsioonide puhul VII lisa 1. osa punktides 19–21 sätestatud meetodi kohaselt;

b) kõikide muude aluspositsioonide puhul kohaldatakse artiklites 78–83 sätestatud meetodit, mida on kohandatud järgmiselt:

i) riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse eririskikaalu (reitinguta riskipositsioonid) või antud riskipositsiooni klassi kõrgeima riskikaaluga krediidivaliteedi astet, tuleb riskikaal korrutada koefitsiendiga kaks, kuid riskikaal ei tohi olla kõrgem kui 1 250 %;

ii) kõikide teiste riskipositsioonide puhul tuleb riskikaal korrutada koefitsiendiga 1,1 ja kohaldada minimaalselt 5 % riskikaalu.

Kui krediidasutus ei suuda punkti a kohaldamisel vahet teha mittebörsiettevõtete tehtud omakapitali investeeringute, börsil kaubeldavate riskipositsioonide ja muude omakapitali investeeringute vahel, käsitab ta asjaomaseid riskipositsioone muude omakapitali investeeringutena. Kui need riskipositsioonid koos krediidasutuse sellesse riskipositsiooni klassi kuuluvate otseste riskipositsioonidega ei ole olulised artikli 89 lõike 2 tähenduses, võib pädevate

ametiasutuste nõusolekul kohaldada artikli 89 lõiget 1, ilma et see piiraks artikli 154 lõike 6 kohaldamist.”;

korral klientidele hiline raha laekumine ning muud klientide tegevusest tulenevad riskipositsioonid, mis ei kesta järgmisest tööpäevast kauem, või

b) lõike 12 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus kirjeldatud meetodi asemel võivad krediitiasutused ise arvutada või lasta kolmandal isikul arvutada ja esitada aruandluses – tingimusel et arvutuste ja esitatud aruande õigsus on nõuetekohaselt tagatud – investeerimisfondide aluspositsioonidel põhineva riskiga kaalutud varade keskmise lõike 11 punktides a ja b osutatud meetodite kohaselt.”

d) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, arvelduse ja tasaarvelduse mis tahes valuutas ja korrespondentpanganduse korral päevasisesed riskipositsioonid kõnealuseid teenuseid osutavatele asutustele.

Euroopa pangandusinspektorite komitee koostab suunised, et soodustada järelevalvetavade lähendamist, kohaldades punktides c ja d sätestatud erandeid.”;

17) Artikli 89 lõike 1 punkti d sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„d) nõuded liikmesriikide keskvalitsuste, piirkondlike omavalitsuste, kohalike omavalitsuste ja haldusorganite vastu, tingimusel et”.

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Seotud klientide rühma olemasolu kindlaksteigmiseks seoses artikli 79 lõike 1 punktides m, o ja p osutatud riskipositsioonidega, kui esineb riskipositsioon alusvara suhtes, hindab krediitiasutus skeemi, selle aluspositsioone või mõlemaid. Selleks hindab krediitiasutus tehingu struktuuri majanduslikku sisu ja riske.”.

18) Artikli 97 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad ametiasutused tunnistavad reitinguagentuuri käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel aktsepteeritavaks ainult juhul, kui nad on teinud kindlaks, et see vastab artiklis 81 sätestatud nõuetele ja VI lisa 2. osas osutatud tehnilistele kriteeriumidele ja on turul tõendanud oma üldiselt aktsepteeritavat suutlikkust väärtpaberistamise valdkonnas tegutseda. Kui reitinguagentuur on registreeritud reitinguagentuurina vastavalt määrusele (EÜ) nr 1060/2009, loevad pädevad ametiasutused tema hindamismetoodika objektiivsuse, sõltumatus, pideva läbivaatamise ja läbipaistvusega seotud nõuded täidetuks.”

20) Artikkel 107 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 107

Riskipositsioonide väärtuse väljaarvutamiseks käesoleva jao kohaselt tähendab „krediitiasutus” ka kõiki era- või avalik-õiguslikke ettevõtjaid koos nende filiaalidega, kes vastavad krediitiasutuse määratlusele ja on saanud tegevusloa kolmandas riigis.”

19) Artiklit 106 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Riskipositsioonide hulka ei kuulu:

- a) valuutatehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral kahe tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist;
- b) väärtpaberite ostu- või müügittehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral viie tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist või väärtpaberite üleandmist, olenevalt sellest, kumb toiming leiab aset varem;
- c) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, arvelduse ja tasaarvelduse mis tahes valuutas ja korrespondentpanganduse või finantsinstrumentide arveldus-, tasaarveldus- ja depoteenuste

21) Artikkel 110 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 110

1. Krediitiasutus teatab pädevatele ametiasutustele iga suure riskikontsentratsiooni kohta, sealhulgas nende suurte riskikontsentratsioonide kohta, millele laieneb artikli 111 lõike 1 kohane vabastus, järgmised andmed:

- a) klient või omavahel seotud klientide grupp, kelle puhul krediitiasutusel esineb suur riskikontsentratsioon;
- b) vajaduse korral riskipositsiooni väärtus enne krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;
- c) kui kasutati, siis otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik;
- d) artikli 111 lõike 1 kohaldamisel välja arvatud riskipositsiooni väärtus pärast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist.

Kui krediidiasutuse suhtes kohaldatakse artikleid 84–89, teatavad nad pädevatele ametiasutustele 20 suurimat konsolideeritud riskikontsentratsiooni, välja arvatud need, millele laieneb artikli 111 lõike 1 kohane vabastus.

2. Liikmesriigid sätestavad, et kõnealune teatamine toimub vähemalt kaks korda aastas. Pädevad ametiasutused kohaldavad alates 31. detsembrist 2012 aruandluse ühtseid vorme, sagedusi ja kuupäevi. Selle hõlbustamiseks töötab Euroopa pangandusinspektorite komitee välja suunised, et kehtestada ühenduses ühtne aruandluse vorm enne 1. jaanuari 2012. Aruandluse vormid on proportsionaalsed krediidiasutuste tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse astmega.

3. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiasutused analüüsiksivad niivõrd kui võimalik riskipositsioonide ulatust tagatise andjate, kaudse krediidiriski kaitse pakkujate ja artikli 106 lõike 3 kohaselt alusvara suhtes, et avastada võimalik kontsentreerumine, ning vajaduse korral võtaksid meetmeid ja teavitaksid olulistest tuvastatud asjaoludest oma pädevat ametiasutust.”

22) Artiklit 111 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutus ei võta pärast krediidiriskide maandamise mõju artiklite 112–117 kohast arvessevõtmist sellist riskipositsiooni ühe kliendi või omavahel seotud klientide grupi suhtes, mis on suurem kui 25 % krediidiasutuse omavahenditest.

Kui kõnealune klient on asutus või kui seotud klientide gruppi kuulub üks või mitu asutust, ei või riskipositsiooni väärtus ületada 25 % krediidiasutuse omavahenditest või 150 miljonit eurot (olenevalt sellest, kumb väärtus on suurem), eeldusel et kõigi nende seotud klientide riskipositsioonide summa, kes ei ole asutused, ei ületa pärast artiklite 112–117 kohast riskide maandamise mõju arvessevõtmist 25 % krediidiasutuse omavahenditest.

Kui 150 miljonit eurot on rohkem kui 25 % krediidiasutuse omavahenditest, ei või riskipositsiooni väärtus pärast artiklite 112–117 kohast riskide maandamise mõju arvessevõtmist ületada krediidiasutuse omavahenditega võrreldes mõistlikku piirmäära. Krediidiasutused määravad kõnealuse piirmäära kooskõlas V lisa punktis 7 osutatud eeskirjade ja menetlustega, et käsitleda ja kontrollida kontsentratsiooniriski, ning kõnealune piirmäär ei või olla suurem kui 100 % krediidiasutuse omavahenditest.

Liikmesriigid võivad kehtestada 150 miljonist eurost madalama piirmäära, teavitades sellest komisjoni.”

b) lõiked 2 ja 3 jäetakse välja;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Krediidiasutus peab alati järgima lõikes 1 sätestatud piirmäära. Kui tekkinud riskipositsioonid ületavad erandjuhul seda piirmäära, peab krediidiasutus sellest viivitamata teatama pädevatele ametiasutustele, kes võivad juhul, kui asjaolud seda võimaldavad, anda krediidiasutusele kindla tähtaja tekkinud riskipositsioonide vastavusse viimiseks nimetatud ülempiiriga.

Kui kohaldatakse lõikes 1 osutatud 150 miljoni euro suurust summat, võivad pädevad ametiasutused igal üksikjuhul eraldi lubada ületada 100 % ülempiiri, võrreldes krediidiasutuse omavahenditega.”

23) Artiklit 112 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti, võib juhul, kui otsese või kaudse krediidiriski kaitse aktsepteerimine on artiklite 113–117 kohaselt lubatud, olla selle tingimuseks artiklites 90–93 ette nähtud aktsepteeritavuse nõuete ja muude miinimumnõuete täitmine.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesoleva jao kohaldamisel ei võta krediidiasutus arvesse VIII lisa 1. osa punktides 20–22 osutatud tagatise, välja arvatud kui see on artikli 115 kohaselt lubatud.”

24) Artiklit 113 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 jäetakse välja;

b) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„3. Järgmised riskipositsioonid vabastatakse artikli 111 lõike 1 kohaldamisest.”;

ii) punktid e ja f asendatakse järgmistega:

„e) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlike või kohalike omavalitsuste vastu, kui nendele nõuetele määratakse artiklite 78–83 kohaselt 0 % riskikaal, ning muud sellised piirkondlike või kohalike omavalitsustega seotud või nende garanteeritud riskipositsioonid, millele määratakse artiklite 78–83 kohaselt 0 % riskikaal;

- f) artikli 80 lõigetes 7 või 8 osutatud vastaspooltega seotud riskipositsioonid, kui neile määratakse artiklite 78–83 kohaselt 0 % riskikaal; riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitatakse, olenemata sellest, kas need on vabastatud artikli 111 lõike 1 täitmisest või mitte, kolmandate isikutega seotud riskipositsioonidena.”;
- iii) punkt i asendatakse järgmisega:
- „i) riskipositsioonid, mis tulenevad kasutamata laenulimiitidest, mis II lisas liigitatakse väikese riskiga bilansivälisteks kirjeteks, ja eeldusel et kliendiga või seotud klientide rühmaga on sõlmitud kokkulepe, mille kohaselt võib laenu miiti kasutada vaid juhul, kui on kindlaks tehtud, et see ei põhjusta artikli 111 lõike 1 alusel kohaldatava piirmäära ületamist.”;
- iv) punktid j–t jäetakse välja;
- v) kolmas, neljas ja viies lõik jäetakse välja;
- c) lisatakse järgmine lõige:
- „4. Liikmesriigid võivad täielikult või osaliselt loobuda artikli 111 lõike 1 kohaldamisest järgmiste riskipositsioonide suhtes:
- a) VI lisa 1. osa punktides 68, 69 ja 70 määratletud tagatud võlakirjad;
- b) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlike või kohalike omavalitsuste vastu, kui nendele nõuetele määratakse artiklite 78–83 kohaselt 20 % riskikaal, ning muud sellised piirkondlike või kohalike omavalitsustega seotud või nende garanteeritud riskipositsioonid, millele määratakse artiklite 78–83 kohaselt 20 % riskikaal;
- c) olenemata käesoleva artikli lõike 3 punktist f, riskipositsioonid, sealhulgas osalused või muud valdussuhted, mis krediidiasutusel on tekkinud seoses oma emaettevõtja, selle emaettevõtja teiste tütarettevõtjate või krediidiasutuse oma tütarettevõtjatega, tingimusel et need ettevõtjad kuuluvad koos krediidiasutusega konsolideeritud järelevalve alla vastavalt käesolevale direktiivile või vastavalt kolmandas riigis kehtivatele samaväärsetele eeskirjadele; riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitatakse, olenemata sellest, kas need on vabastatud artikli 111 lõike 1 täitmisest või mitte, kolmanda isikuga seotud riskipositsioonidena;
- d) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid, sealhulgas osalused, mis on seotud piirkondlike või üleriigiliste krediidiasutustega, kellega krediidiasutus vastavalt õigusaktidele või põhikirjale on ühisesse võrku ühendatud ja kes vastutavad nende sätete kohaselt võrgusiseste tasaarveldustehingute sooritamise eest;
- e) varakirjed, milleks on nõuded krediidiasutuste vastu ja krediidiasutustele antud laenud, mille on võtnud krediidiasutused, kes ei tegutse konkurentsi tingimustes, andes õigusaktidest tulenevate programmide või oma põhikirja alusel kasutuspiiranguga laene valitsuse teatava järelevalve all, et edendada teatavaid majandussektoreid, eeldusel, et vastavad riskipositsioonid tulenevad kõnealustest laenudest, mis edastatakse laenu saajatele teiste krediidiasutuste kaudu;
- f) varakirjed, milleks on nõuded krediidiasutuste vastu ja neile antud laenud, eeldusel, et kõnealuste riskipositsioonide puhul ei ole tegemist nende asutuste omavahenditega, ei kesta järgmisest tööpäevast kauem ega ole nomineeritud üheski suuremas kauplemisvaluutas;
- g) varakirjed, milleks on nõuded keskpanga vastu keskpangas hoitava kohustusliku miinimumreservi jäägi kujul, mis on nomineeritud selle omavääringus;
- h) varakirjed, milleks on nõuded keskvalitsuse vastu kohustusliku likviidsuse piirmäära täitmiseks riigi võlakirjades hoitavate vahenditena, mis on nomineeritud ja rahastatud selle omavääringus eeldusel, et pädeva asutuse aränägemisel on reitinguagentuur keskvalitsusele krediidireitinguks andnud „investment grade”;
- i) 50 % II lisas osutatud keskmise/väikese riskiga bilansivälisest dokumentaalmaksetest ja keskmise/väikese riskiga bilansivälisest kasutamata laenulimiitidest ning pädevate ametiasutuste nõusolekul 80 % õigusaktide alusel välja antud muudest tagatistest peale laenu tagatiste, mida annavad oma liikmetele krediidiasutuse staatust omavad vastastikuse garantii ühingud;
- j) seadusega nõutud tagatised, mida kasutatakse, kui hüpoteekvõlakirjade väljaandmisega kaetud hüpoteeklaen makstakse laenuvõtjale enne hüpoteegi lõplikku registreerimist kinnistusraamatus, tingimusel et tagatist ei kasutata riski vähendamiseks riskiga kaalutud varade arvutamisel.”
- 25) Artiklit 114 muudetakse järgmiselt:
- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:
- „1. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti, võib krediidiasutus artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada täielikult korrigeeritud riskipositsiooni väärtust, mida arvutatakse vastavalt artiklitele 90–93, võttes arvesse krediidiriski maandamist, volatiilsusega korrigeerimist ja lunastamise tähtaegade erinevusi (E*).”;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti, võib krediidasutus, kellel on lubatud kasutada artiklites 84–89 nimetatud riskipositsiooni klasside puhul maksejõuetusest tingitud kahju ja ümberhindamistegurite sisehinnanguid, võtta artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamisel arvesse finantstagatise mõju asjaomastele riskipositsioonidele, kui pädev ametiasutus leiab, et krediidasutus suudab finantstagatise mõju asjaomastele riskipositsioonidele hinnata eraldi muudest maksejõuetusest tingitud kahju seisukohast olulistest aspektidest.”;

ii) neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Krediidasutus, kellel on lubatud kasutada artiklites 84–89 nimetatud riskipositsiooni klasside puhul maksejõuetusest tingitud kahju ja ümberhindamistegurite sisehinnanguid ja kes ei kasuta riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks käesoleva artikli esimeses lõigus nimetatud meetodit, võib riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada finantstagatiste hindamise üldmeetodit või artikli 117 lõike 1 punktis b sätestatud riskipositsioonide väärtuse arvutamise meetodit.”;

c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Krediidasutus, kes kasutab finantstagatiste hindamise üldmeetodit või kellel on lubatud kasutada artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks käesoleva artikli lõikes 2 kirjeldatud meetodeid, peab korraldama krediidiriskide kontsentreerumise hindamiseks regulaarselt stressteste, sealhulgas seoses võetud tagatise realiseerimisväärtusega.”;

ii) neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kõnealune stresstest viitab tagatise väiksemale realiseerimisväärtusele, kui finantstagatiste hindamise üldmeetodi või käesoleva artikli lõikes 2 kirjeldatud meetodi kasutamisel oleks lubatud arvesse võtta, vähendatakse vastavalt sellise tagatise väärtust, mida on lubatud arvesse võtta artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks.”;

iii) viienda lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) sise-eeskirjad juhuks, kui stresstest viitab tagatise väiksemale realiseerimisväärtusele, kui finantstagatiste hindamise üldmeetodi või lõikes 2 kirjeldatud meetodi kasutamisel on arvesse võetud, ja”;

d) lõige 4 jäetakse välja.

26) Artikkel 115 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 115

1. Käesoleva jao kohaldamisel võib krediidasutus vähendada riskipositsiooni väärtust kuni 50 % ulatuses asjaomase eluasemena kasutatava kinnisvara väärtusest, kui üks kahest järgmisest tingimusest on täidetud:

- riskipositsioon on tagatud eluasemena kasutatavale kinnisvarale seatud hüpoteegiga või Soome 1991. aasta elamuühinguseaduse või hilisemate vastavate õigusaktide kohaselt tegutsevate Soome elamuühingute osadega;
- riskipositsioon on seotud liisingutehinguga, mille puhul liisinguandja on liisitud eluasemena kasutatava kinnisvara täieõiguslik omanik senikaua, kuni liisinguvõtja ei ole kasutanud oma väljaostuõigust.

Kinnisvara väärtus arvutatakse pädevate ametiasutuste nõudmisi rahuldaval viisil, tuginedes õigus- ja haldusnormides kehtestatud usaldusväärse hindamise eeskirjadele. Eluasemena kasutatava kinnisvara puhul toimub hindamine vähemalt kord kolme aasta jooksul.

VIII lisa 2. osa punktis 8 ja VIII lisa 3. osa punktides 62–65 toodud nõudeid kohaldatakse käesoleva lõike eesmärgil.

Eluasemena kasutatav kinnisvara tähendab elukohta, milles omanik elab või mille ta on üürile andnud.

2. Käesoleva jao kohaldamisel võib krediidasutus vähendada riskipositsiooni väärtust kuni 50 % ulatuses asjaomase kaubandusliku kinnisvara väärtusest vaid siis, kui asjaomased pädevad ametiasutused liikmesriikides, kus paikneb kaubanduslik kinnisvara, lubavad kooskõlas artiklitega 78–83 kaaluda 50 % riskiga järgmisi riskipositsioone:

- kontorite või muude äripindadega seotud riskipositsioonid, mis on tagatud kontorile või muule äripinnale seatud hüpoteegiga või Soome 1991. aasta elamuühinguseaduse või hilisemate vastavate õigusaktide kohaselt tegutsevate Soome elamuühingute osadega, või
- kinnisvaraliisingutega seotud riskipositsioonid, mille objektiks on kontorid või muud äripinnad.

Kinnisvara väärtus arvutatakse pädevaid ametiasutusi rahuldaval viisil, tuginedes õigus- ja haldusnormides kehtestatud usaldusväärse hindamise eeskirjadele.

Kaubandusliku kinnisvara ehitus peab olema lõpetatud ja see peab olema välja üüritud ning tooma sisse kohast üüritulu.”

27) Artikkel 116 jäetakse välja.

28) Artiklit 117 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kliendi riskipositsiooni tagab kolmas isik või kolmanda isiku väljastatud tagatis, võib krediidasutus:

- a) käsitleda tagatud riskipositsiooni osa nii, nagu oleks see tekkinud seoses garantii andjaga, mitte aga kliendiga, eeldusel, et garantii andjaga seotud tagamata riskipositsioonile määratakse artiklite 78–83 kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või madalam riskikaal;
- b) käsitleda tunnustatud tagatise turuväärtusega tagatud riskipositsiooni osa nii, nagu oleks see tekkinud seoses kolmanda isiku, mitte aga kliendiga, kui kõnealune riskipositsioon on tagatud tagatisega, ja eeldusel, et tagatud riskipositsiooni osale määratakse artiklite 78–83 kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või väiksem riskikaal.

Krediidasutus ei kasuta esimese lõigu punktis b nimetatud meetodit, kui riskipositsiooni tähtpäev ja kaitse tähtpäev on erinevad.

Käesoleva jao kohaldamisel võib krediidasutus kasutada nii finantstagatiste hindamise üldmeetodit kui ka esimese lõigu punktis b sätestatud meetodit vaid siis, kui artikli 75a kohaldamisel on lubatud kasutada nii finants-tagatiste hindamise üldmeetodit kui ka finantstagatise hindamise lihtsustatud meetodit.”;

b) lõike 2 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„2. Kui krediidasutus kohaldab lõike 1 punkti a:”.

29) Artikkel 119 jäetakse välja.

30) 2. peatükki lisatakse järgmine jagu:

„7. jagu

Riskipositsioonid seoses ülekantud krediidiriskiga

Artikkel 122a

1. Krediidasutus, kes ei toimi laenu algse väljastaja, tehingu korraldaja või algse laenuandjana, on avatud krediidiriskile tema kauplemisportfelli või pangaportfelli kuuluva

väärtpaberistamise positsiooni korral, kui laenu algne väljastaja, tehingu korraldaja või algne laenuandja on teinud krediidasutusele selgesõnaliselt teatavaks, et ta säilitab jätkuvalt materiaalse netoosaluse („net economic interest”), mis mingil juhul ei ole väiksem kui 5 %.

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab materiaalse netoosaluse säilitamine järgmist:

- a) säilitatakse vähemalt 5 % iga investoritele müüdüd või üle kantud väärtpaberistamise seeria nominaalväärtusest;
- b) uuenevate nõuete väärtpaberistamise korral säilitatakse laenu algse väljastaja materiaalne netoosalus vähemalt 5 % ulatuses väärtpaberistatud riskipositsioonide nominaalväärtusest;
- c) säilitatakse juhuslikult valitud riskipositsioonid, mis on vähemalt 5 % väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtuse summast, juhul kui sellised riskipositsioonid oleksid väärtpaberistamise käigus väärtpaberistatud, tingimusel, et potentsiaalselt väärtpaberistatud riskipositsioonide arv ei ole algsel väljastamisel väiksem kui 100, või
- d) säilitatakse esimese järjekoha kahju seeria ja vajaduse korral muud seeriad, millel on sama või kõrgem riskiprofiil kui muude seeriade puhul, mis on investoritele üle kantud või müüdüd ja mille tähtpäev ei saabu varem kui muude seeriade puhul, mis on investoritele üle kantud või müüdüd, nii et säilitatakse kokku vähemalt 5 % väärtpaberistatud riskipositsioonide nominaalväärtusest.

Materiaalset netoosalust mõõdetakse selle tekkimisel ja seda säilitatakse jätkuvalt. Selle suhtes ei kohaldata krediidiriski maandamist, lühikest positsiooni ega muid riskide vähendamise vahendeid. Materiaalne netoosalus määratakse kindlaks nominaalväärtusega bilansiväliste kirjete jaoks.

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab sõna „jätkuvalt”, et säilitatud positsioone, netoosalust või riskipositsioone ei kaitsta ega müüda.

Säilitamismõudeid ei kohaldata mitmekordselt ühegi väärtpaberistamise suhtes.

2. Kui ELis emattevõtjana tegutsev krediidasutus või ELi finantsvaldusettevõtja või mõni selle tütarettevõtja laenu algse väljastaja või tehingu korraldajana väärtpaberistab riskipositsioone mitme krediidasutuse, investeerimisühingu või muu finantsinstitutsiooni suhtes, mis on hõlmatud konsolideeritud järelevalvega, võib esimeses lõikes osutatud nõuet täita asjaomase ELis emattevõtjana tegutseva krediidasutuse või ELi finantsvaldusettevõtja konsolideeritud andmete tuginedes. Käesolevat lõiget kohaldatakse üksnes juhul, kui krediidasutus, investeerimisühing või muud finantsinstitutsioon, kes tekitasid väärtpaberistatud riskipositsiooni, on võtnud kohustuse täita lõikes 5 sätestatud nõudeid ning anda laenu algsele väljastajale või tehingu korraldajale ja ELis emattevõtjana tegutsevale krediidasutusele või ELi finantsvaldusettevõtjale õigeaegselt teavet, et täita lõikes 7 osutatud nõudeid.

3. Lõiget 1 ei kohaldata, kui väärtpaberistatud riskipositsioonid kujutavad endast nõudeid või tingimuslikke nõudeid järgmiste asutuste vastu või mida garanteerivad täies ulatuses, tingimusteta ja pöördumatult järgmised asutused:

- a) keskvalitsused või keskpangad;
- b) piirkondlikud omavalitsused, kohalikud omavalitsused ja liikmesriikide avaliku sektori asutused;
- c) asutused, kelle riskikaaluks määratakse artiklite 78–83 kohaselt kõige enam 50 % või
- d) mitmepoolsed arengupangad.

Lõiget 1 ei kohaldata:

- a) selgel, läbipaistval ja juurdepääsetaval indeksil põhinevate tehingute suhtes, mille puhul aluseks olevad referentsühikud on samaväärsed nendega, mis moodustavad indeksi, millega kaubeldakse laialdaselt, või need on muud kaubeldavad väärtpaberid kui väärtpaberistamise positsioonid;
- b) sündikaatlaenude, omandatud nõuete ega krediidiriski ülekandetehingute suhtes, kui neid instrumente ei kasutata lõikes 1 osutatud väärtpaberistamise „pakkimiseks” ega nendega seotud riskide maandamiseks.

4. Krediidiasutused on enne investeerimist ja vajaduse korral pärast seda võimelised pädevatele ametiasutustele tõestama iga väärtpaberistamise positsiooni puhul, et neil on selle kohta igakülgsed ja põhjalikud teadmised ning et nad on rakendanud formaalseid eeskirju ja menetlusi, mis seonduvad nende kauplemiss portfelli ja pangaportfelliga ja mis vastavad nende investeringute riskiprofiilile väärtpaberistatud positsioonides, järgmise teabe analüüsimiseks ja registreerimiseks:

- a) lõike 1 kohane laenu algse väljastaja või tehingu korraldaja avaldatud teave, et täpsustada materiaalne netosalus, mille nad väärtpaberistamise korral jätkuvalt säilitavad;
- b) väärtpaberistamise üksiku positsiooni riskitunnused;
- c) nende riskipositsioonide tunnused, mis on aluseks väärtpaberistamise positsioonile;
- d) laenu algse väljastaja või tehingu korraldaja maine ja saadud kahju varasemate sellise riskipositsiooni klassiga väärtpaberistamiste puhul, mis on aluseks väärtpaberistamise positsioonile;
- e) laenu algse väljastaja või tehingu korraldaja või nende esindaja või nõustaja selgitused nende väärtpaberistatud riskipositsioonide puhul rakendatud hoolsuskohustuse kohta ja vajaduse korral väärtpaberistatud riskipositsiooni toetavate tagatiste kvaliteedi kohta;
- f) vajaduse korral meetodika ja käsitlus, millel põhineb väärtpaberistatud riskipositsiooni kaitset pakkuva alusvara hindamine, ning laenu algse väljastaja või

tehingu korraldaja põhimõtted, et kindlustada hindaja sõltumatus, ja

- g) väärtpaberistamise kõik struktuursed näitajad, mis võivad oluliselt mõjutada krediidiasutuse väärtpaberistatud positsiooni tulemusi.

Krediidiasutused teevad korrapäraselt stress teste, mis vastavad nende väärtpaberistamise positsioonidele. Sel eesmärgil võivad krediidiasutused tugineda reitinguagentuuri väljatöötatud finantsmudelitele, kui krediidiasutused suudavad nõudmise korral näidata, et nad on enne investeerimist hoolsuskohustust järgides veendunud mudelite eelduste ja struktuuri õigsuses ning on mõistnud meetodikat, eeldusi ning tulemusi.

5. Krediidiasutused, välja arvatud laenu algse väljastaja, tehingu korraldaja või algse laenuandja, kehtestavad ametliku korra, mis seondub nende kauplemiss portfelli ja pangaportfelli riskipositsioonidega ning vastab nende investeringute riskiprofiilile väärtpaberistatud positsioonides, et jälgida jooksvalt ja õigeaegselt teavet väärtpaberistamise positsioonide aluseks olevate riskipositsioonide tulemuste kohta. Vajaduse korral hõlmab see riskipositsiooni tüüpi; laenu osakaalu (protsentides), mille tasumise tähtpäeva on ületatud 30, 60 ja 90 päeva; kahjumäärasid; ennetähtaegse tasumise määrasid; sissenõutud tagatistega laene; tagatiste tüüpi ja kasutusastet; riskipositsioonide krediitkvaliteedi astme või muu krediitkvaliteedi näitaja määramise sagedust; majandussektoripõhist ja geograafilist jaotust; laenu sagedusjaotust vastavalt väärtusele võõndites, mis sobivad vastavasse tundlikkusanalüüsi. Kui aluspositsioonid on samal ajal ka väärtpaberistamise positsioonid, saavad krediidiasutused käesolevas lõigus sätestatud teavet mitte üksnes väärtpaberistamise aluseeriade kohta, nagu nende väljastaja nimi ja krediitkvaliteet, vaid ka nende väärtpaberistamise seeriade aluseks olevate (vara)kogumite kohta.

Krediidiasutustel on põhjalikud teadmised väärtpaberistamise tehingu kõigi struktuursete näitajate kohta, mis mõjutaksid oluliselt nende riskipositsioonide tulemusi, näiteks kaskaadimõjuga tehingud ja kaskaadi vallandavad tegurid, krediitkvaliteedi parandamine, likviidsuse parandamine, turuväärtuse mõjutajad ja tehinguga seotud makseviivituse tekkimise määratlus.

Kui lõigetes 4 ja 7 ning käesolevas lõikes nimetatud nõudeid krediidiasutuse hooletuse või tegevusetuse tõttu mingis olulisel osal ei täideta, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused kehtestavad proportsionaalse täiendava riskikaalu vähemalt 250 % ulatuses riskikaalust (piirmääraga 1 250 %), mida kohaldatakse, välja arvatud käesoleva lõike puhul, asjaomaste väärtpaberistamise positsioonide suhtes IX lisa 4. osa kohaselt, ja suurendavad riskikaalu progresseeruvalt iga järgneva hoolsuskohustuse sätete rikkumise puhul. Pädevad asutused võtavad arvesse lõikes 3 teatavate väärtpaberistamiste puhul ette nähtud erandeid, vähendades käesoleva artikli kohaselt vastasel juhul määratavat riskikaalu seoses väärtpaberistamisega, millele kohaldatakse lõiget 3.

6. Tehingut korraldavad krediidasutused ja laene algselt väljastavad krediidasutused kohaldavad laenu andmisel V lisa punkti 3 kohaselt samu põhjendatud ja kindlaksmääratud kriteeriume väärtpaperistatavate positsioonide suhtes kui nende riskipositsioonide suhtes, mida hoitakse nende pangaportfellis. Sel eesmärgil kohaldavad laenude algne väljastaja ja tehingu korraldaja sama korda laenude heakskiitmise ning vajaduse korral muutmise, uuendamise ja refinantseerimise suhtes. Krediidasutused kohaldavad samu analüüsistandardeid osaluste omandamise või emissioonide tagamise suhtes, mis on omandatud kolmandatelt isikutelt, hoolimata sellest, kas neid osalusi või tagatust emissioone tuleb hoida kauplemis- või pangaportfellis.

Kui käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud nõuded ei ole täidetud, ei kohaldata laene algselt väljastav krediidasutus artikli 95 lõiget 1 ning laene algselt väljastaval krediidasutusel ei ole lubatud väärtpaperistatud positsioone käesoleva direktiivi kohasest kapitali adekvaatsuse arvutusest välja jätta.

7. Tehingut korraldavad ja laene algselt väljastavad krediidasutused teevad investoritele teatavaks, mil määral nad on võtnud lõike 1 kohase kohustuse säilitada väärtpaperistamises materiaalne netoosalus. Tehingut korraldavad ja laene algselt väljastavad krediidasutused tagavad, et tulevastel investoritel on probleemideta juurdepääs kogu olulisele teabele krediikvaliteedi ja üksikute aluspositsioonide tulemuste, rahavoogude, väärtpaperistamise positsiooni tagatise kohta, samuti sellisele teabele, mida on vaja rahavoogude ja aluspositsioonide tagatise väärtuse põhjaliku ja hästiinformeeritud stresstesti läbiviimiseks. Sel eesmärgil määratletakse oluline teave väärtpaperistamise päeva seisuga ja väärtpaperistamise laadist tulenevalt vajaduse korral pärast seda.

8. Lõikeid 1–7 kohaldatakse uute väärtpaperistamiste suhtes, mis lastakse välja 1. jaanuaril 2011 või pärast seda kuupäeva. Pärast 31. detsembrit 2014 kohaldatakse lõikeid 1–7 nende olemasolevate väärtpaperistamiste suhtes, millele lisatakse pärast nimetatud kuupäeva uusi või asendavaid aluspositsioone. Pädevad ametiasutused võivad otsustada lõigetes 1 ja 2 osutatud nõuete kohaldamise ajutiselt peatada perioodiks, kui turu üldine likviidsus on pingeline.

9. Pädevad asutused avalikustavad järgmise teabe:

- a) hiljemalt 31. detsembriks 2010 vastu võetud üldkriteeriumid ja meetodika, et vaadata läbi lõigete 1–7 nõuetele vastavus;
- b) ilma et see piiraks 1. peatüki 2. jao sätteid, järelevalve tulemuste lühikirjelduse ja nende meetmete kirjelduse, mis on võetud pärast 31. detsembrit 2011 kord aastas tutvustatava lõigete 1–7 nõuetele mittevastavuse korral.

Käesolevas lõikes sätestatud nõude suhtes kohaldatakse artikli 144 teist lõiku.

10. Euroopa pangandusinspektorite komitee esitab komisjonile kord aastas aruande selle kohta, kuidas pädevad asutused täidavad käesoleva artikli nõudeid. Euroopa pangandusinspektorite komitee töötab välja suunised järelevalvetavade lähendamiseks käesoleva artikli kohaldamisel, kaasa arvatud hoolsuskohustuse ja riskijuhtimise kohustuse rikkumise korral võetavad meetmed.”

31) Artiklit 129 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) järelevalve kavandamine ja koordineerimine olukorradades, kus tegevuse jätkumine on kahtluse all, koostöös asjaomaste pädevate ametiasutustega, sealhulgas seoses artiklites 123, 124, 136, 5. peatükis ja V lisa nimetatud tegevustega;

c) järelevalve kavandamine ja koordineerimine koostöös asjaomaste pädevate ametiasutustega ja vajaduse korral keskpankadega valmistumisel hädaolukorradeks ja nende kestel, sealhulgas negatiivsete arengute puhul krediidasutustes või finants-turgudel, kasutades võimaluse korral olemasolevaid kindlaks määratud sidekanaleid kriisijuhtimise hõlbustamiseks.

Punktis c nimetatud järelevalve kavandamine ja koordineerimine hõlmab artikli 132 lõike 3 punktis b osutatud erakorralisi meetmeid, ühishinnangute ettevalmistamist, jätkuvusplaanide rakendamist ning teabe edastamist üldsusele.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus ja ELis emattevõtjana tegutseva krediidasutuse tütarettevõtjate või ELis emattevõtjana tegutseva finantshaldusettevõtte tütarettevõtjate järelevalve eest liikmesriigis vastutavad pädevad ametiasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühise otsuseni artiklite 123 ja 124 kohaldamise osas, et teha kindlaks kontserni konsolideeritud omavahendite piisavus tema finantsseisundi ja riskiprofiili juures, lähtudes omavahendite vajalikust määrast artikli 136 lõike 2 kohaldamiseks nii iga pangakontserni üksuse puhul eraldi kui ka konsolideeritud alusel;

Ühine otsus tehakse neli kuud pärast seda, kui konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus on artiklite 123 ja 124 kohaselt teistele asjaomastele pädevatele ametiasutustele esitanud kontserni riskihindamise aruande. Ühises otsuses võetakse nõuetekohaselt arvesse ka tütarettevõtjate riskihindamist, mille asjaomased pädevad ametiasutused on teostanud artiklite 123 ja 124 kohaselt.

Ühine otsus esitatakse igakülgset põhjendatud otsust sisaldavas dokumendis ning konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus edastab selle ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidasutusele. Lahkarvamuse puhul konsulteerib konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus mõne teise asjaomase pädeva ametiasutuse taotlusele Euroopa pangandusinspektorite komiteega. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus võib Euroopa pangandusinspektorite komiteega konsulteerida ka omal algatusel.

Kui pädevad ametiasutused ei jõua nelja kuu jooksul ühise otsuseni, võtab konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus pärast seda, kui ta on nõuetekohaselt kaalunud tütarettevõtjate riskihindamist, mille on läbi viinud asjaomased pädevad ametiasutused, vastu konsolideeritud otsuse artiklite 123 ja 124 ning artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta.

Vastavalt ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse tütarettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused teevad otsuse artiklite 123 ja 124 ning artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta individuaalselt või osaliselt konsolideeritud pärast seda, kui nad on nõuetekohaselt arvesse võtnud konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse esitatud seisukohti ja reservatsioone.

Otsused esitatakse igakülgset põhjendatud otsuseid sisaldavas dokumendis ning selles võetakse arvesse riskihindamist ning muude pädevate ametiasutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati nelja kuu jooksul. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus edastab dokumendi kõigile asjaomastele pädevatele ametiasutustele ja ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidasutusele.

Kui konsulteeritakse Euroopa pangandusinspektorite komiteega, kaaluvad kõik pädevad ametiasutused komitee soovitusi ja selgitavad kõiki märkimisväärseid kõrvalekaldeid sellest.

Esimeses lõigus osutatud ühine otsus ja ühise otsuse puudumise korral pädeva asutuse otsus on määrav ning pädevad ametiasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

Esimeses lõigus osutatud ühist otsust ja ühise otsuse puudumise korral kooskõlas neljanda ja viienda lõiguga tehtud otsust ajakohastatakse igal aastal või erandlike asjaolude korral juhul, kui ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse tütarettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus esitab konsolideeritud järelevalve eest vastutavale asutusele kirjaliku ja täielikult põhjendatud taotluse ajakohastada otsust artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta. Sellisel juhul võib ajakohastamise küsimuse lahendada konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse ja taotluse esitanud pädeva ametiasutuse vahel kahepoolselt.

Euroopa pangandusinspektorite komitee töötab välja suunised järelevalvetavade lähendamiseks seoses käesolevas lõikes osutatud ühise otsuse menetluse rakendamise ja artiklite 123, 124 ja artikli 136 lõike 2 kohaldamisega, et hõlbustada ühiste otsuste tegemist.”

32) Artikli 130 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Hädaolukorras, sealhulgas negatiivsete arengute puhul finantsturgudel, mis võib ohustada turu likviidsust ja finantsüsteemi stabiilsust mis tahes liikmesriigis, kus kontserni üksustele on antud tegevusluba või kus on rajatud artiklis 42a osutatud olulisi filiaale, hoiatab konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus võimalikult kiiresti artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 osutatud asutusi, kui 1. peatüki 2. jaost ei tulene teisiti, ning edastab kõik andmed, mis on olulised nende ülesannete täitmiseks. See kohustus kehtib kõikide artiklites 125 ja 126 osutatud pädevate ametiasutuste puhul ja artikli 129 lõikes 1 osutatud pädeva ametiasutuse puhul.

Kui artikli 49 neljandas lõigus osutatud asutus saab teadlikuks käesoleva lõike esimeses lõigus kirjeldatud olukorrast, hoiatab ta võimalikult kiiresti artiklites 125 ja 126 osutatud pädevaid ametiasutusi.

Võimaluse korral kasutavad pädev ametiasutus ja artikli 49 neljandas lõigus osutatud asutus olemasolevaid kindlaks määratud sidekanaleid.”

33) Lisatakse järgmine artikkel 131a:

„Artikkel 131a

1. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus moodustab järelevalvekolleegiume, et hõlbustada artiklis 129 ja artikli 130 lõikes 1 nimetatud ülesannete täitmist ning tagada vastavalt käesoleva artikli lõikes 2 toodud konfidentsiaalsusnõuetele ja ühenduse õigusele asjakohane koordineerimine ja koostöö kolmandate riikide asjaomaste pädevate asutustega.

Järelevalvekolleegiumid annavad järelevalve eest vastutavale asutusele ja muudele asjaomastele pädevatele ametiasutustele raamistiku järgmiste ülesannete täitmiseks:

- a) teabevahetus;
- b) vajaduse korral vabatahtlikus tööülesannete teiste täita jätmises ja vabatahtlikus kohustuste delegerimises kokkuleppimine;
- c) vastavalt artiklile 124 järelevalvealaste kontrollide kavade kindlaksmääramine kontserni riskihindamise põhjal;
- d) järelevalve tõhususe suurendamine, kõrvaldades mittevajalikud järelevalvealased topeltnõuded, sealhulgas seoses artikli 130 lõikes 2 ja artikli 132 lõikes 2 osutatud teabenõuetega;

- e) käesoleva direktiivi kohaste usaldatavusnormatiivide järjekindel kohaldamine pangakontserni kõigi üksuste lõikes, ilma et see piiraks ühenduse õiguses leiduvaid valikuvõimalusi ja kaalutusõigust;
- f) artikli 129 lõike 1 punkti c kohaldamine, võttes arvesse muid foorumeid, mida võidakse kõnealuses valdkonnas luua.

Järelevalvekolleegiumides osalevad pädevad ametiasutused peavad tegema tihedat koostööd. 1. peatüki 2. jaos sätestatud konfidentsiaalsusnõuded ei takista pädevaid ametiasutusi vahetamast järelevalvekolleegiumides konfidentsiaalset teavet. Järelevalvekolleegiumide moodustamine ja toimimine ei mõjuta käesolevas direktiivis sätestatud pädevate ametiasutuste õigusi ja kohustusi.

2. Kolleegiumide moodustamine ja toimimine peab põhinema artiklis 131 nimetatud kirjalikul korral, mille määrab kindlaks konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus pärast asjaomaste pädevate ametiasutustega konsulteerimist.

Euroopa pangandusinspektorite komitee töötab välja suunised kolleegiumide toimimiseks, sealhulgas seoses artikli 42a lõikega 3.

Järelevalvekolleegiumides võivad osaleda Euroopa Liidus ematettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate või Euroopa Liidus ematettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused ning pädevad ametiasutused vastuvõtvas liikmesriigis, kus on rajatud artiklis 42a osutatud olulised filiaalid, vajaduse korral keskpangad ja kolmandate riikide pädevad asutused, kelle suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on kõigi pädevate ametiasutuste arvates samaväärsed 1. peatüki 2. jao kohaste nõuetega.

Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus juhatab kolleegiumi koosolekuid ja otsustab selle üle, millised pädevad ametiasutused osalevad mõnel kolleegiumi koosolekul või mõnes tegevuses. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus teavitab eelnevalt kõiki kolleegiumi liikmeid kõnealuste koosolekute korraldamisest, peamistest arutatavatest küsimustest ja kaalutavast tegevusest. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid täielikult ja õigeaegselt ka kõnealustel koosolekutel võetud meetmetest või rakendatud meetmetest.

Konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse otsused võetakse arvesse kavandatava või koordineeritava järelevalvetegevuse olulisust nende pädevate ametiasutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju rahandussüsteemi stabiilsusele artikli 40 lõikes 3 osutatud asjaomastes liikmesriikides ja artikli 42a lõikes 2 osutatud kohustusi.

Konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev asutus, kelle suhtes kohaldatakse 1. peatüki 2. jao kohaselt konfidentsiaalsusnõudeid, teavitab Euroopa pangandusinspektorite komiteed järelevalvekolleegiumi tegevusest, sealhulgas hädaolukordades, ning edastab kõnealusele komiteele kogu sellise teabe, mis on eriti oluline järelevalvealase tegevuse lähendamiseks.”

34) Artiklit 132 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 punktis d asendatakse viide artiklile 136 viitega artikli 136 lõikele 1;
- b) lõike 3 punktis b asendatakse viide artiklile 136 viitega artikli 136 lõikele 1.

35) Artiklit 150 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 punktid k ja l asendatakse järgmisega:

„k) II ja IV lisa esitatud bilansivälise kirjade loetelu ja klassifikatsioon;

l) III lisa ja V–XII lisa sätete kohandamine, et võtta arvesse rahaturgude (eriti uute finantstoodete) või raamatupidamisstandardite või ühenduse õigusakte arvestavate nõuete arengut, või seoses järelevalvetavade lähendamisega.”;

- b) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artiklis 113 sätestatud erandite selgitamine;”.

36) Artikli 153 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Riskiga kaalutud varade arvutamisel vastavalt VI lisa 1. osa punktile 4 kohaldatakse 31. detsembrini 2015 liikmesriikide keskvalitsustele või keskpankadele esitatavatele ükskõik millise liikmesriigi vääringus nomineeritud ja väljastatud nõuetele sama riskikaalu kui omavääringus nomineeritud ja väljastatud nõuetele.”

37) Artiklisse 154 lisatakse järgmised lõiked:

„8. Krediitiasutused, kes ei järgi 31. detsembriks 2010 artikli 66 lõikes 1a sätestatud piirmäärasid, peavad välja töötama strateegiad ja menetlused vajalike meetmete kohta, et lahendada kõnealune olukord enne käesoleva artikli lõikes 9 sätestatud kuupäevi.

Kõnealused meetmed vaadatakse üle artikli 124 kohaselt.

9. Instrumente, mida vastavalt riigisisestele õigusaktidele võrdsustatakse 31. detsembrini 2010 artikli 57 punktides a, b ja c osutatud kirjetega, kuid mis ei kuulu artikli 57 punkti a kohaldamisalasse või ei vasta artiklis 63a sätestatud kriteeriumidele, peetakse artikli 57 punkti ca kohaldamisalasse kuuluvaks kuni 31. detsembrini 2040, arvestades järgmisi piiranguid:

- a) kuni 20 % artikli 57 punktide a–ca summast, millest on lahutatud artikli 57 punktide i, j ja k summa 10 kuni 20 aastat pärast 31. detsembrist 2010;
- b) kuni 10 % artikli 57 punktide a–ca summast, millest on lahutatud artikli 57 punktide i, j ja k summa 20 kuni 30 aastat pärast 31. detsembrist 2010.

Euroopa pangandusinspektorite komitee jälgib kuni 31. detsembrini kõnealuste instrumentide väljastamist.

10. 5. jao kohaldamisel kohaldatakse varakirjete puhul, milleks on enne 31. detsembrist 2009 tekkinud nõuded ja muud riskipositsioonid asutuste vastu, sama menetlust nagu artikli 115 lõike 2 ja artikli 116 alusel sellisel kujul, nagu need kehtisid enne 7. detsembrist 2009, kuid siiski mitte kauem kui 31. detsembrini 2012.

11. Kuni 31. detsembrini 2012 on artikli 129 lõikes 3 osutatud ajavahemik kuus kuud.”

38) Artikkel 156 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 156

Komisjon kontrollib koostöös liikmesriikidega Euroopa Keskpanga seisukohti arvesse võttes korrapäraselt, kas käesoleval direktiivil tervikuna ja direktiivil 2006/49/EÜ on märkimisväärne mõju majanduslikule, ja otsustab kontrolli tulemuste põhjal, kas võimalikud korrigeerivad meetmed on põhjendatud.

Selle analüüsi põhjal ja Euroopa Keskpanga seisukohti arvesse võttes koostab komisjon iga kahe aasta järel aruande ja esitab selle koos asjakohaste ettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruande koostamisel arvestatakse asjakohaselt krediiti võtvate ja andvate osapoolte esitatud seisukohti.

Hiljemalt 31. detsembriks 2009 vaatab komisjon käesoleva direktiivi tervikuna läbi, et makrotasandi usaldatavusega seotud probleeme paremini analüüsida ja neile paremini reageerida, uurides sealhulgas järgmist:

- a) meetmeid, mis vähendavad konjunktuuri tsükli üles-alla kõikumisi, sealhulgas krediitiasutuste vajadust moodustada headel aegadel antitsükilisi puhvreid, mida saab kasutada majanduslanguse ajal;
- b) käesolevas direktiivis kapitalinõuete arvutamise aluseks olevaid põhimõtteid ning

- c) krediitiasutuste riskipõhiseid nõudeid täiendavaid meetmeid, et aidata piirata finantsvõimenduse kuhjumist pangandussüsteemis.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande üldtoodud küsimuste kohta koos asjakohaste ettepanekutega.

Komisjon esitab nii kiiresti kui võimalik, ent hiljemalt 31. detsembriks 2009 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande vajaduse kohta järelevalvesteemi, sealhulgas käesoleva direktiivi asjaomaseid artikleid, veelgi reformida, lisades kohased ettepanekud asutamislepingus sätestatud korras.

Komisjon vaatab hiljemalt 1. jaanuariks 2011 läbi Euroopa pangandusinspektorite komitee poolt artikli 74 lõikes 2 osutatud aruandluse ühtsete vormide, sageduse ja kuupäevade kehtestamisel tehtud edusammud. Komisjon esitab kõnealust läbivaatamist silmas pidades aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Hiljemalt 31. detsember 2011 vaatab komisjon käesoleva direktiivi rakendamise üle ja koostab selle kohta aruande, pöörates eelkõige tähelepanu artiklite 68–73 ning artikli 80 lõigete 7 ja 8 kõikidele aspektidele ja selle kohaldamisele mikrorediidi rahastamisel ning esitab kõnealuse aruande koos asjakohaste ettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Hiljemalt 31. detsembriks 2011 vaatab komisjon artikli 113 lõike 4 kohaldamise üle ja koostab selle kohta aruande, kaasa arvatud küsimus, kas liikmesriigil peaks erandi kohaldamisel olema kaalutusõigus, ning esitab selle aruande koos asjakohaste ettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Seoses liikmesriigi kaalutusõiguse võimaliku kaotamisega vastavalt artikli 113 lõike 4 punktile c ja selle võimaliku kohaldamisega ELi tasandil võetakse aruandes eelkõige arvesse kontserni riskijuhtimise tõhusust, tagades samas piisavate kaitsemeetmete olemasolu finantsstabiilsuse kindlustamiseks kõigis liikmesriikides, kus asub kontserni kuuluvaid üksusi.

Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2009 läbi ja annab aru meetmetest, mille eesmärk on parandada börsivälise turu läbipaistvust, kaasa arvatud krediidiriski vahetustehingute turg, näiteks selle kaudu, et ülekandetehingud toimuksid keskse vastaspoole vahendusel, ning esitab selle aruande koos asjakohaste ettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Komisjon koostab hiljemalt 31. detsembriks 2009 aruande artikli 122a oodatava mõju kohta ning esitab selle aruande koos asjakohaste ettepanekutega Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Komisjon koostab aruande pärast Euroopa pangandusinspektorite komiteega konsulteerimist. Aruandes

võetakse eelkõige arvesse seda, kas artikli 122a lõike 1 kohane minimaalne säilitamiskoostöö täidab algsete väljastajate või tehingu korraldajate ja investorite huvide parema kooskõlastamise eesmärki ja tugevdab finantsstabiilsust ning kas rahvusvahelisi arenguid arvesse võttes oleks asjakohane minimaalset säilitamiskoostööde taset tõsta.

Komisjon esitab hiljemalt 1. jaanuariks 2012 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande artikli 122a kohaldamise ja tõhususe kohta, pidades silmas rahvusvahelisi turumuutusi.”

39) III lisa muudetakse järgmiselt:

a) 1. osa punkti 5 lisatakse järgmine lause:

„Käesoleva lisa 6. osas esitatud meetodi (sisemudeli meetod) kohaldamisel võib kõiki ühe vastaspoolega seotud tasaarveldatavate tehingute kogumeid käsitleda üheainsa tasaarveldatavate tehingute kogumina, kui iseseisvate tasaarveldatavate tehingute kogumite negatiivseteks simuleeritud turuväärtusteks määratakse oodatava riskipositsiooni (EE) hindamisel null.”;

b) 2. osa punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui krediidasutus ostab krediiderivatiivi kaitse pangaportfelli kuuluva riskipositsiooni suhtes või vastaspoole krediidiriski suhtes, võib ta riskiturvatud vara suhtes kapitalinõuded arvutada vastavalt VIII lisa 3. osa punktidele 83–92 või pädevate ametiasutuste heakskiidul vastavalt VII lisa 1. osa punktile 4 või VII lisa 4. osa punktidele 96–104.

Sellistel juhtudel ja kui ei kohaldata direktiivi 2006/49/EÜ II lisa punkti 11 teise lause võimalust, määratakse asjaomaste krediiderivatiividega seotud vastaspoole krediidiriski riskipositsiooni väärtuseks null.

Asutus võib aga vastaspoole krediidiriski kapitalinõuete arutamisse järjepidevalt hõlmata kõik krediiderivatiivid, mis ei sisaldu kauplemisportfellis ja mis ostetakse kaitseks pangaportfelli kuuluva riskipositsiooni või vastaspoole krediidiriski suhtes, kui kõnealust krediidikaitset käesoleva direktiivi alusel tunnustatakse.”;

c) 5. osa punkt 15 asendatakse järgmisega:

„15. Iga alusvõlainstrumenti väljastaja kohta on üks riskipositsioonide maandamise kogum, mis on aluseks krediidiriski ülekandetehingule. „n-nda arvu makseviivituse juhu” tagamise krediidiriski vahetustehingute kogumit tuleb käsitada järgmiselt:

- a) alusvõlainstrumenti korral, mis kuulub „n-nda arvu makseviivituse juhu” tagamise krediidiriski vahetustehingute korvi, on riskipositsiooni suuruseks alusvõlainstrumenti tegelik nominaalväärtus, mis on korrutatud „n-nda

arvu makseviivituse juhu” tagamise tuletisinstrumenti teisendatud kestusega seoses muutusega alusvõlainstrumenti krediidiriski marginaalis;

- b) iga alusvõlainstrumenti kohta, mis on „n-nda arvu makseviivituse juhu” tagamise krediidiriski vahetustehingute kogumis, on üks riskipositsioonide maandamise kogum; erinevatest „n-nda arvu makseviivituste” krediidiriski ülekandetehingutest tulenevaid riskipositsioone ei tohi kaasata samasse riskipositsioonide maandamise kogumisse;

- c) kõigile riskipositsioonide maandamise kogumitele, mis on loodud mõne „n-arvu makseviivituse juhu” riski tagamise tuletisinstrumenti alusvõlainstrumenti jaoks, kohaldatav vastaspoole krediidiriski kordisti on 0,3 % alusvõlainstrumentide puhul, mille kohta on olemas tunnustatud reitinguagentuuri antud krediidi-hinnang, millele vastavad krediidikvaliteedi astmed 1–3, ning 0,6 % muude võlainstrumentide puhul.”

40) V lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkt 8 asendatakse järgmisega:

„8. Riske, mis tulenevad väärtpaperistamise tehingutest, mille suhtes krediidasutus on investor, laenude algne väljastaja või tehingu korraldaja, kaasa arvatud maineriske (nagu need, mis on seotud komplekssete struktuuride või toodetega), hinnatakse ja käsitletakse asjakohaste eeskirjade ja menetluste abil eelkõige selle tagamiseks, et tehingu majanduslik sisu kajastub täielikult riski hindamise ja juhtimise otsustes.”;

b) punkt 14 asendatakse järgmisega:

„14. Krediidasutuses peavad olema kehtestatud kohaste, sealhulgas päevasiseste ajavahemikega, likviidsusriski väljaselgitamise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise stabiilsed strateegiad, eeskirjad, protseduurid ja süsteemid, et tagada, et krediidasutus säilitavad piisaval tasemel likviidsuspuhvrid. Kõnealused strateegiad, eeskirjad, protseduurid ja süsteemid peavad olema kohandatud ärivaldkondade, vääringute ja asutuste vajadustele ning sisaldama asjakohaseid likviidsuskulude, -tulude ja -riskide paigutamise mehhanisme.”;

c) lisatakse järgmine punkt:

„14a. Punktis 14 nimetatud strateegiad, eeskirjad, menetlused ja süsteemid peavad olema proportsionaalsed krediidasutuse tegevuse keerukuse, riskiprofiili ja ulatuse ning juhtorgani kehtestatud riskitaluvuse suhtes ja peegeldama krediidasutuse olulisust igas liikmesriigis, kus ta oma äritegevust korraldab. Krediidasutusel teavitavad riskitaluvusest kõiki asjaomaseid ärivaldkondi.”;

d) punkt 15 asendatakse järgmisega:

„15. Krediidiasutused töötavad välja meetodid finantseerimise positsioonide väljaselgitamiseks, mõõtmiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks. Need peavad sisaldama varades sisalduvaid ja varadest tulenevaid jooksvaid ja prognoositavaid rahavoogusid, kohustusi, bilansiväliseid kirjeid, sealhulgas tingimuslikke kohustusi ning maineriski võimalikku mõju.

16. Krediidiasutused teevad vahet panditud ja koormamata varade vahel, mis on kättesaadavad igal ajal, eriti hädaolukordade ajal. Samuti võtavad nad arvesse juriidilist isikut, kellele varad kuuluvad, riiki, kus varad on kas registris või kontol seaduslikult registreeritud, ja nende aktsepteeritavust ja jälgivad, kuidas saab varasid õigeaegselt mobiliseerida.

17. Krediidiasutused peavad samuti silmas likviidsete varade ja koormamata varade potentsiaalsete ülekannete suhtes asutuste seas kehtivaid õiguslikke ja käitamiskiiranguid nii Euroopa Majanduspiirkonnas kui ka sellest väljaspool.

18. Krediidiasutus kaalub erinevaid likviidsusriski maandamise vorme, sealhulgas piirangute süsteemi ja likviidsuspuhvreid, et tulla toime erinevate majandusraskustega, ning piisavalt mitmekesist rahastamisstruktuuri ja juurdepääsu rahastamisallikatele. Kõnealused süsteemid vaadatakse korrapäraselt läbi.

19. Kaalutakse alternatiivseid stsenaariume likviidsuspositsioonide ja riskimaandajate kohta ning korrapäraselt vaadatakse läbi finantseerimise positsiooni käsitlevate otsuste aluseks olevad eeldused. Sel eesmärgil käsitlevad alternatiivsed stsenaariumid eelkõige bilansiväliseid kirjeid ja muid tingimuslikke kohustusi, sealhulgas sihtotstarbeliste väärtpaperistamisasutuste või muude eriotstarbeliste asutuste kohustusi, mille suhtes krediidiasutus tegutseb tehingu korraldajana või annab materiaalselt likviidsustoetust.

20. Krediidiasutused kaaluvad asutusespetsiifiliste, kogu turgu hõlmavate ja kombineeritud alternatiivsete stsenaariumide võimalikku mõju. Arvesse võetakse erinevaid ajavahemikke ja erinevaid majandusraskuste määrasid.

21. Krediidiasutused korrigeerivad oma strateegiaid, sise-eeskirju ja likviidsusriski piirmäärasid ning arendavad välja tõhusad situatsiooniplaanid, võttes arvesse punktis 19 osutatud alternatiivsete stsenaariumide tulemusi.

22. Likviidsuskriiside lahendamiseks peavad krediidiasutused olema koostanud situatsiooniplaanid, milles nähakse ette piisavad strateegiad ja nõuetekohased rakendamismeetmed, et lahendada

võimalikke likviidsete varade puudujääke. Kõnealuseid plaane peab korrapäraselt kontrollima ja punktis 19 sätestatud alternatiivsete stsenaariumide tulemuste põhjal uuendama, neist peab nõukogule teatama ja nõukogu peab nad heaks kiitma, et sise-eeskirju ja menetlusi saaks vastavalt korrigeerida.”

41) IX lisa 3. osa 2. jaotisesse lisatakse järgmine punkt:

„7a. Pädevad ametiasutused võtavad samuti vajalikud meetmed tagamaks, et struktureeritud finantsinstrumentidega seotud krediidi hinnangute puhul on reitinguagentuur kohustatud tegema üldsusele kättesaadavaks selgituse, kuidas varade kogumi tulemused mõjutavad tema krediidi hinnanguid.”

42) XI lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 1 alapunkt e asendatakse järgmisega:

„e) avatus likviidsusriskile ning nende riskide mõõtmine ja juhtimine krediidiasutustes, kaasa arvatud alternatiivsete stsenaariumide analüüsides väljaarendamine, riskimaandajate (eriti likviidsuspuhvrite taseme, koosseisu ja kvaliteedi) ning tõhusate situatsiooniplaanide juhtimine;”;

b) lisatakse järgmine punkt:

„1a. Punkti 1 alapunkti e kohaldamisel viivad pädevad ametiasutused korrapäraselt läbi krediidiasutuste üldülise likviidsusriski juhtimise üldhindamise ning edendavad usaldusväärsete sisemeetodite väljaarendamist. Kõnealuste läbivaatamiste käigus peavad pädevad ametiasutused silmas krediidiasutuste rolli finantsturgudel. Ühe liikmesriigi pädevad ametiasutused kaaluvad nõuetekohaselt oma otsuste potentsiaalset mõju rahandussüsteemi stabiilsusele kõikides teistes asjaomastes liikmesriikides.”

43) XII lisa 2. osa punkti 3 alapunktid a ja b asendatakse järgmistega:

„a) koondteave omavahendite kõikide varade ja nende komponentide peamiste tunnuste kohta, kaasa arvatud artikli 57 punktis ca nimetatud instrumentide, selliste instrumentide, mille sätted näevad krediidiasutusele lunastamiseks ette stiimulid, ning instrumentide kohta, mille suhtes kohaldatakse artikli 154 lõikeid 8 ja 9;

b) esmaste omavahendite summa koos kõikide positiivse väärtusega kirjete ja mahaarvamiste eraldi äranäitamisega; ka artikli 57 punktis ca nimetatud üldine instrumentide summa ning instrumendid, mille sätted näevad krediidiasutusele lunastamiseks ette stiimulid, tuleb eraldi ära näidata; kõnealustes äranäitamisest täpsustatakse kõik instrumendid, mille suhtes kohaldatakse artikli 154 lõikeid 8 ja 9;”.

Artikkel 2

Direktiivi 2006/49/EÜ muutmise

Direktiivi 2006/49/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 12 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Esmased omavahendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktide a–ca summa, millest on lahutatud punktide i, j ja k summa.”

2) Artiklit 28 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Asutused, välja arvatud investeerimisühingud, kes täidavad käesoleva direktiivi artikli 20 lõikes 2 või 3 sätestatud kriteeriume, jälgivad ja kontrollivad suurt riskide kontsentratsiooni vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 106–118.”;

b) lõige 3 jäetakse välja.

3) Artikli 30 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Erandina lõikest 3 võivad pädevad ametiasutused lubada käsitada varasid, milleks on nõuded kolmandate riikide tunnustatud investeerimisühingute ja tunnustatud arvelduskodade ja börside vastu, ja muid nendega seotud riskipositsioone, sama korra kohaselt, mis on sätestatud vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artikli 106 lõike 2 punktis c ja selle direktiivi artikli 111 lõikes 1.”

4) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu punktid a ja b asendatakse järgmistega:

„a) pangaportfelli kuuluv riskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide grupi suhtes ei ületa direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1 sätestatud piirmäära, kui see piirmäär on arvatud selles direktiivis nimetatud omavahendite suhtes, nii et piirmäärade ületamine tuleneb täielikult kauplemisportfelli arvelt;

b) asutus täidab piirmäära ületamise korral täiendavat kapitalinõuet, mis on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1, kui täiendav kapitalinõue arvutatakse selle direktiivi VI lisa kohaselt;”;

b) esimese lõigu punkt e asendatakse järgmisega:

„e) asutused teatavad pädevatele ametiasutustele iga kolme kuu tagant kõikidest juhtumitest, mil viimase kolme kuu jooksul on ületatud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1 sätestatud piirmäära.”;

c) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Seoses punktiga e esitatakse igal piirmäära ületamise juhul aruandes piirmäära ületamise summa ja kõnealuse kliendi nimi.”

5) Artikli 32 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad ametiasutused kehtestavad korra, et mitte lubada asutustel teadlikult jätta täitmata täiendavaid kapitalinõudeid, mida neil tuleks täita riskipositsioonide puhul, mis ületavad kauem kui kümne päeva jooksul direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1 sätestatud piirmäära, kui asutused kannavad need riskipositsioonid ajutiselt üle kontserni kuuluvasse või mittekuuluvasse teise äriühingusse ja/või sooritavad muid kunstlikke tehinguid riskipositsiooni sulgemiseks 10 päeva jooksul ja uue riskipositsiooni tekitamiseks.”

6) Artiklisse 35 lisatakse järgmine lõige:

„6. Investeerimisühingute suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artikli 74 lõikes 2 osutatud aruandluse ühtseid vorme, sagedusi ja kuupäevi.”

7) Artiklisse 38 lisatakse järgmine lõige:

„3. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklit 42a, välja arvatud punkti 1 alapunkti a, kohaldatakse investeerimisühingute järelevalve suhtes *mutatis mutandis*, välja arvatud juhul, kui investeerimisühingud täidavad käesoleva direktiivi artikli 20 lõikes 2, artikli 20 lõikes 3 või artikli 46 lõikes 1 sätestatud kriteeriume.”

8) Artikli 45 lõikes 1 asendatakse kuupäev 31. detsember 2010 kuupäevaga 31. detsember 2014.

9) Artiklis 47 asendatakse kuupäev 31. detsember 2009 kuupäevaga 31. detsember 2010 ja viide direktiivi 93/6/EMÜ V lisa punktidele 4 ja 8 asendatakse viitega VIII lisa punktidele 4 ja 8.

10) Artikli 48 lõikes 1 asendatakse kuupäev 31. detsember 2010 kuupäevaga 31. detsember 2014.

Artikkel 3

Direktiivi 2007/64/EÜ muutmise

Direktiivi 2007/64/EÜ artikli 1 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) krediidasutused direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punkti 1 alapunkti a tähenduses, sh ühenduses asuvad krediidasutuste filiaalid nimetatud direktiivi artikli 4 punkti 3 tähenduses, kui krediidasutuse peakontor asub ühenduses või nimetatud direktiivi artikli 38 kohaselt ühendusest väljaspool;”.

*Artikkel 4***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. oktoobriks 2010.

Nad kohaldavad kõnealuseid meetmeid alates 31. detsembrist 2010.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste riigisiseste õigusnormide teksti.

*Artikkel 5***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 6***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 16. september 2009

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
C. MALMSTRÖM
